

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 58

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

15-21 Ekim 2015

Bu meydan kanlı meydan...

KATİLLERİ TANIYORUZ!

10 Ekim sabahı 10.04'te art arda patlayan bombalar 120'nin üzerinde insanın hayatını çaldı. 500'e yakın kişinin yaralandığı bu bombalı saldırının, bu katliamın çalmak istediği aslında birarada yaşama umudu; barış, demokrasi ve özgürlüğe olan inancı idi.

KATİLLERİ TANIYORUZ!

Hain sırıışları eşliğinde "Güvenlik zafiyeti yoktur" diyerek bir gerçeği ifade eden AKP'nin eli, dili kanlı bakanları aslında katliamın "planladıkları gibi" gerçekleştiğini itiraf etmiş oldular.

KATİLLERİ TANIYORUZ!

Ülkenin dört bir yanında on binleri sokağa döken bu katliam için "ulusal yas" ilan etmek zorunda kalan bu ülkenin en "boşbakanı" A.Davutoğlu, katledilen yüzlerce kişiyi görmezden gelerek sözlerine "askeri, polisi, korucusu..." ve bilumum katillerini anarak başladı.

KATİLLERİ TANIYORUZ!

Sendika yöneticilerini arayarak "başsağlığı" dileyen ve hemen ardından "daha duyarlı olunması gerektiğini" söyleyerek tehdit eden hırsız, katil cumhurbaşkanı R.T. Erdoğan, "tren garının da saldırıdan zarar gördüğünü" söyleyerek adeta katliamla dalga geçti.

KATİLLERİ TANIYORUZ!

Katilleri tek tek tanıyoruz! Bu devleti ve katilamcı geleneğini tanıyoruz! Ama unutmuyoruz, susmuyoruz, korkmuyoruz! Ve de en önemlisi affetmiyoruz! Hesabını soracağız!

Binlerce çam kesiliyor!

H. Merkezi: İzmir’de yapılması planlanan ve temeli geçtiğimiz yılki yerel seçimlerin hemen öncesinde Sağlık Bakanı Dr. Mehmet Müezzinoğlu’nun katıldığı törenle atılan Bayraklı Şehir Hastanesi’nde yeni bir skandal ortaya çıktı. 12 Mart 2014’te temeli atılmasına karşın, bir yılı aşkın süredir çivi dahi çakılmayan ve 1 Kasım seçimleri öncesinde hızlandırılan proje, bu sefer de ortaya çıkan ağaç kıyımı manzaraları ile gündeme geldi.

Bakanlık tarafından ilk kez uygulanan ve sağlıkta devam eden özelleştirme kapsamında “Kamu Özel Ortaklığı Sistemi” ile Laka Deresi yakınlarında inşaatına başlanan “dev” proje için bölgede çalışmalara başlandı. Geçtiğimiz yıllarda hastane yapılması amacıyla Orman Genel Müdürlüğü tarafından Sağlık Bakanlığı’na devredilen bölgede yaklaşık 20 bin çam fidanı bulunuyor.

Aralarında fidanların da yer aldığı yüze yakın ağaç, yüklenici firmaya ait dozer ve kepçelerle yerlerinden sökülerek kamyonlara yüklendi. Bakanlık ve resmi kurumlar adına hiçbir yetkilinin bulunmadığı gözlenen çalışma sahasında yeşil dokunun hiçbir özen göstermeksizin alenacele tahrip edilmeye başlandığı dikkat çekti. Gündüz saatlerinde yapılan faaliyetler esnasında bazı ağaçların da yapılan söz konusu çalışmanın gizlenmesi amacıyla üstlerinin toprakla örtüldüğü gözlemlendi.

Altunizade direniyor!

H. Merkezi: İstanbul Kent Savunması, mahallelerinde yapılan otele karşı olan Altunizade halkına destek için Oymacı Sokak’ta 4 Ekim’de basın açıklaması gerçekleştirdi. Mahallelerine sahip çıkan mahalle sakinleri ve İstanbul Kent Savunması, “**Bu yağmaya son verin**” pankartı açarak, sloganlarla durumu protesto etti. Açıklamada, doğası ve yaşam alanları için direnen mahalle halkının yanında olduklarını bildiren Kent Savunması, bu mücadelenin bir parçası olduklarını bildirdi.

Basın açıklamasının ardından yapılan konuşmalarda, mahalle sakinleri yıllardır ikamet ettikleri evlerinin, 2010 yılında yapılan bir değişiklikte mahallenin % 40’i otel ve turizm, % 60’ı ise yeşil alan olarak kaldığını belirttiler. Beş yıldır elektrik ve sularının kesildiğini bildiren mahalle sakinleri ihtiyaçlarını kendi imkânları doğrultusunda tedarik ettiklerini de vurguladılar. Konuşmaların ardından açıklama son buldu.

Pendik Belediyesi Harmanderede halkın duvarına çarpacak!

İstanbul’un Pendik ilçesine bağlı Aydos, Kavakpınar, Çamçeşme, Batı mahallelerinden sonra “kentsel dönüşüm” sırasında sıra şimdi de **Harmandere Mahallesi**’nde.

2013 yılında Pendik Belediyesi’nin başlatmış olduğu “kentsel dönüşüm” saldırısı tüm mahalleri art arda hedefine almış durumda. Bilindiği üzere Aydos Mahallesi’nde gecekondu bölgesinde yaşayan halk uzun yıllardır bu saldırıya karşı kimi zaman fiili bir şekilde yürüyüşlerle kimi zaman da örgütlendikleri dernekleri aracılığıyla hukuksal yollardan mücadele yürütüyordu.

Aydosluların direnişi yılları devirirken Pendik Belediyesi’nin yeni rant alanını Harmandere Mahallesi oluşturuyor. Geçtiğimiz hafta Pendik Belediye Başkanı tarafından mahallelilere yapılan çağrı sonucunda halk yıllardır barındığı evlerinden hukuksuz bir şekilde atılacağını öğrendi. Harmandere’nin Sabiha Gökçen Havaalanı’na yakın olması, aynı zamanda hemen burnunun dibinde ViaPort AVM’nin bulunması ve mahalleyi çevreleyen tüm alanların zenginlerin iştahını kabartmasıydı belediye başkanını harekete geçiren...

AKP’li Belediye Başkanı **Ke-**

nan Şahin buna dayanarak tıpkı Aydos’ta yaptığı gibi mahalle halkını muhatap almadan, yasada “katılımcı anlayışla yapılması” gerektiğine dair ibareler mevcut olmasına rağmen, “usta”sından öğrendiği temel ilkeyi hayata geçiriyor ve süreci “Ben yaptım oldu”ya getirmek istiyor. Ancak buna karşı mahallelinin de çaresiz olmadığını, örgütlenmediği takdirde bu projeleri engellebileceğini yine Aydos, Batı, Çamçeşme, Kavakpınar Mahallelerinde ve bugün de Harmandere Mahallesi’nde halkın kendi örgütlenmelerini yaratması örneğiyle görüyoruz.

Belediye yine halkın duvarına çarpacak!

Bu doğrultuda ilerleyen günlerde Harmandere Mahallesi’nin direnişine tanıklık edeceğiz diyebiliriz. Harmandere’de belediyenin bu hukuksuz uygulamasından mağdur olacak hak sahibi sayısı iki bine yakın. Bu kişilerden bir kısmının tapu tahsis belgeleri var, bir kısmının hisseli tapuları var.

Tapu tahsis belgesi olanların 2018 yılına kadar tapularını talep etme ve alma hakkı yasada var iken Pendik Belediyesi bu yasağı da kendi rantsal çıkarları doğrultusunda

da kullanarak hiçe sayıyor. Mahallelinin konu hakkında yeterince bilgi sahibi olmamasından faydalanan belediye “Bizimle anlaşın yoksa evlerinizi kamulaştırırız, ikinci şahıslara satış yaparız” vb. söylemler geliştiriyor. Ev sahiplerini belediyenin uygulamasına onay vermeden başka çarelerinin olmadığına inandırmak istiyor.

Tüm bu söylemleri Aydos sürecinden çok iyi hatırlıyoruz. Dün Aydos halkının örgütsüzlüğünden faydalanıp mahalleye dönük her türlü rant politikası üreten Pendik Belediyesi halkın kendi iç dinamikleriyle tez elden oluşturduğu örgütlü gücü karşısında nasıl duvara çarpmışsa kuşkusuz Harmandere’de aynı kalın duvara çarpacaktır.

Harmandere “kentsel dönüşüm” karşı örgütleniyor

Böyle diyoruz, çünkü Harmandere mahalle halkı geçtiğimiz hafta Aydos ve Gülsuyu Mahalle Dernekleri yöneticilerini mahallerine davet ederek sorunlarını hep birlikte tartıştı. Tartışma süresince tüm mahallelinin özellikle de gençlerin özeldir “kentsel dönüşüm” saldırısı ve tüm sorunlarına ilişkin çözüm önerileri dile getirildi. Bu önerilerin tek tek tartışıldığı toplantıda örgütlü hareket edilmesi gerektiği noktasında karar alan mahalleli kurucu üyelerini de seçerek bir dernek kurma sürecini başlatmış oldu.

Son olarak toplantıda “kentsel dönüşüm” saldırılarının hedefinde olan Pendik’teki diğer mahallelerle dayanışma içerisinde olunması gerekliliğine vurgu yapılırken, kadınların mücadelenin öznesi olması, bunun için de bir dahaki toplantılarda eşit katılım sağlanması kararlaştırıldı. (**Pendik’ten bir Partizan**)

Kartal’da eğitim çalışması

Kartal: İstanbul-Kartal özgülünde geçtiğimiz haftalarda Mao Zedung’un “**Teori ve Pratik**” kitabı üzerinde başlatılan eğitim çalışmasının ikinci bölümü yapıldı. 2. çalışmamızda “**Baş Çelişki ve Bir Çelişkinin Ana Yönü**” konusu ile başlandı. Çin’den verilen örneklerde 1840 Afyon Savaşı, 1894 Çin-Japon Savaşı, 1900 Yi-Ho-Toan savaşlarının emperyalizme karşı ulusal bir savaş vermek için tüm sınıfları birleştirdiği bu gibi durumlarda emperyalizmle bu ülke arasındaki çelişkinin baş çelişki olduğu, diğer

çelişkilerin geçici olarak ikincil duruma düştüğüne değinildi.

Kitaptan yapılan, “*Kapitalist bir toplumda çelişkideki iki karşıt güç, proleterya ve burjuvazi baş çelişkiyi oluşturur. Öteki çelişkiler, örneğin feodal sınıf kalıntılarıyla burjuvazi, köy küçük burjuvazisi ile burjuvazi arasındaki çelişkiler bu baş çelişkinin etkisi altındadır*” örneği aktarıldı. Bu kapsamda Türkiye’de ve T. Kürdistanı özgülünde baş çelişki ve ona etki eden etmenler üzerinde tartışıldı. “**Bir Çelişkinin Özdeşliği ve Savaşımı**” ile “**Çelişkide Uzlaş-**

maz Karşıtlığın Yeri” başlıklarında yürütülen tartışmalarda eğitime katılan tüm bileşenin eğitimde edilgen kalmadığı andaki mevcut koşullardan verdikleri somut örneklerle kendilerini eğitim çalışmasının öznesi olma ve öğrenileni pratiğe geçirme çabası gözlemlendi.

Kitaptan “**Çelişki Üzerine**” bölümü sonuç kısmı okunduktan sonra, tüm bileşenin ayrı genel değerlendirmesi alındı. Eğitim çalışmasının başta koyulan ilkelerine uyulmasının eğitim çalışmasına olumlu yansıdığı değerlendirilirken son olarak Lenin-Ne Yapmalı bir sonraki eğitim çalışmasının konusu oldu.

“BU MEYDAN KANLI MEYDAN”

1 Kasım “yeniden seçim”lerine doğru faşist TC devleti yeni bir katliama daha imza attı. Ankara’da KESK, DİSK, TMMOB ve TTB’nin düzenlediği “Barış Mitingi”ne yönelik gerçekleştirilen saldırılarda 100’e yakın insan katledildi. Onlarcası ağır olmak üzere 400’ün üzerinde kişi de yaralandı.

Yaşanan saldırı hiçbir tartışmaya mahal vermeyecek kadar faşist devletin bilgisi ve ilgisi dahilindedir. Bu katliamın 7 Haziran seçimleri öncesinde Adana, Mersin HDP binalarına ve Amed HDP mitingine yönelik bombalı saldırıların ve Suroç’ta yaşanan katliamın bir devamı olduğu açıktır. Bu saldırılara yönelik doğru dürüst bir soruşturmanın yapılmadığı ortadadır. Sadece bu durum bile sorumluların kim olduğuna işaret etmektedir.

Ankara Katliamı’yla TC devleti katliamcı geleneğine yeni bir halka daha eklemiştir. Yaşanan katliam M. Suphilerin katledilmesinden, ’38 Dersim Tertelesi’ne, 6-7 Eylül pogromuna, Maraş Katliamı’ndan, ’77 1 Mayıs katliamına, Sivas katliamından Roboski’ye ve Reyhanlı’ya kadar evrilen katliamlar serisinin devamıdır. Katliam Türk, Kürt uluslarından ve çeşitli milliyetlerden Türkiye işçi sınıfı ve halkın; barış, demokrasi ve özgürlük talebine faşist TC devleti tarafından verilen yanıt olarak görülmelidir. Faşist TC devleti en iyi bildiği şeyi yapmış ve katliamcı, halk düşmanı yüzünü bir kez daha göstermiştir.

Failleri biliyoruz! Yaşanan katliamın sorumlusu doğrudan faşist TC devletidir. Azmettiren ise hırsız ve katilliği tes-cillenen Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’dır. Katliam bu katil ve hırsızın emriyle gerçekleştirilmiştir. 7 Haziran seçimi sonrasında Başkanlık hayalleri suya düşen ve “400 vekil verin bu iş huzur içinde çözülsün” diyerek halkı

tehdit eden bu hırsız ve katil; Ankara gerçekleştirilen katliamın birinci dereceden sorumlusudur. Bu hırsız ve katil, katliamdan hemen sonra yaptığı açıklamada, halka karşı faşist terör saldırısını meşrulaştırmaya çalışacak kadar alçaklaşmış durumdadır.

Katliamın hemen öncesi gece katıldığı bir televizyon programında taşeron Başbakan Ahmet Davutoğlu, Kürt Ulusal Hareketi’nden gelen çatışmasızlık işaretlerini; “mücadele sonuna kadar sürecek” diye yanıtlayarak katliamın sorumluluğunu doğrudan üstlenmiş durumdadır. Yine geçici hükümetin Orman ve Su İşleri Bakanı Bakan Veysel Eroğlu; “Bu filmi Diyarbakır’da görmüştük, HDP barajı aşsın diye provokasyon yapılmıştı” diyebilecek kadar suçunu kaybetmiş haldedir. Geçici seçim hükümeti bakanları katliam sonrası yaptıkları açıklamada sorulan istifa sorusunu gülerken yanıtlamışlar ve hatta kimi AKP’liler, katliama uğrayanları suçlu ilan edebilen açıklamalar dahi yapabilmişlerdir.

Bu açıklamalar katliamın gerçek sorumlularına işaret etmektedir. Nitekim katliamın hemen ardından yaralılara yardım etmeye çalışanlara yönelik polis gazlı ve TOMA’lı saldırısı, katillerin kim olduğuna dair önemli bir veridir. Yine katliamın hemen ardından basına getirilen yasak ve sosyal medyanın engellenmesi, saldırının faşist TC devletinin ilgisi ve bilgisi dahilinde gerçekleştirildiğinin kanıtıdır. Tarihsel tecrübeyle sabittir. TC tarihinde bu türden katliamlar, devletin parmağı olmadan gerçekleştirilmemektedir. En küçük bir hak talebine, demokratik içerikli basın açıklamalarına ve bu amaçla kurulan örgütlenmelere dahi saldıran, katliamcı ve halk düşmanı bir devlet geleneğinden bahsettiğimiz unutulmamalıdır.

Saldırı Türkiye işçi sınıfı ve halkın geleceğine yapılmıştır!

R.T. Erdoğan ve AKP, tek başına hükümet kurma olanağını kaybettiği 7 Haziran seçimlerinden sonra 1 Kasım’da “yeniden seçim” kararı aldılar. R.T. Erdoğan’ın başkan olma ve tek başına hükümet kurma hayallerinin suya düşmesinin tek nedeni olarak; HDP’nin barajı aşması olduğunu açıkça ifade ettiler ve “yeniden seçimi” kazanmak için halka savaş açtılar. Bu savaşın ana hedefi Kürt Ulusal Hareketi ve HDP olarak ortaya çıktı. Aynı zamanda Kürt Ulusal Hareketi ile dayanışma içinde olan devrimci ve demokrat örgütlenmeler de, bu faşist saldırı dalgasından paylarını aldılar.

TC devleti, R.T. Erdoğan ve AKP öncülüğünde Suroç katliamıyla başlattığı, T. Kürdistanı şehirlerinde faşist katliamlarla yürüttüğü “yeniden seçim” çalışmasına, Ankara katliamıyla yeni bir boyut eklemiştir. Faşizm doğrudan kolluk kuvvetleri ya da kontrgerilla, IŞİD, Osmanlı Ocakları veya mafya örgütleri gibi taşeron örgütleri üzerinden savaşı ve saldırılarını sürdürerek seçim çalışmalarını yürütmüştür. İş o raddeye varmıştır ki; bir faşist çete bozuntusu, devletin gözetiminde miting yaparak hırsız ve katil R.T. Erdoğan ve AKP’ye oy isteyerek, “oluk oluk kan akacak” tehdidi yapabilmıştır!

Türk hakim sınıfları ve onların siyasi partilerinin gelinen aşamada Kürt halkını kaybettiği açık bir gerçektir. KUH’un Kürt sorunu merkezli yürüttüğü demokrasi mücadelesi, faşizm için ciddi düzeyde zorlayıcı bir hal almıştır. Ancak faşizm için tehlike bununla bitmemektedir. Gezi’de zirvesine çıkan ve halkın mücadele bilincinde sızramalar yaratan, halkın demokrasi, özgürlük ve

barış mücadelesinin varlığı da söz konusudur. Bu mücadele en üst zirvesi olarak Gezi İsyanı yeni birikim noktaları yaratmıştır ve Türk hakim sınıfları ve onların devleti bunun farkındadır.

Bu iki dinamikten daha tehlikeli olan ise bunların birleşme ihtimalidir ki gerek Suroç ve gerekse bu son Ankara katliamı tam da devlet açısından var olan bu tehlikeye yönelmektedir. Yapılması gereken de buradan doğru açığa çıkmaktır. Kanla boğulmak istenen demokrasi mücadelesini yasalarla sınırlanmadan, seçim vb. gündemlere endekslemekten bütün mücadele biçimlerinde ve esas mücadele biçiminde yükseltmek, işçi sınıfı ve halkımızı bu mücadelenin sahiplenicisi, katılımcısı haline getirmektir.

Ankara Katliamı bir kez daha göstermiştir ki, TC faşizminin fitratında halk düşmanlığı vardır. Faşist devlet en ufak hak talebine, barış çağrısına katliamla yanıt vermektedir. Bu açıdan ülkemizde demokrasi mücadelesi bir devrim sorunu olarak ortaya çıkmaktadır. Yapılan saldırının Türkiye işçi sınıfı ve halkın geleceğine, demokrasi ve devrim mücadelesinin gelişiminin önünü almaya yönelik olduğu akıldan çıkarılmamalıdır. Bu somut gerçeğe göre örgütlenmek ve mücadele etmek gerekir. Katliam sonrasında sokaklara çıkıp, protesto etmek ne kadar doğrusa, bu tepkiyi süreklileştirmek ve asıl olarak Türk hakim sınıflarının en çok korktuğu şeyi; Kürt Ulusal mücadelesiyle, Türkiye devrim mücadelesini birleştirmek, Gezi İsyanı’yla Kobanê Serhildanı’nı aynı zeminde buluşturmak gerekir.

Ankara Katliamı’nda yere düşenlerin bayrakları yerden kaldırılacak, katliam saldırısından hemen önce halay çekerken söyledikleri marş söylenmeye devam edilecektir:

“Bu Meydan Kanlı Meydan

Ok Fırladı Çıktı Yaydan”

**Affetmeyeceğiz, Unutmayacağız!
Hesap Soracağız!**

“Türk Metal çetesi kaybetmeye mahkumdur”

Kartal: 7 Ekim günü Gebze Adliyesi'nde, 5 Temmuz'da Arçelik LG fabrikasında işten atılan 170 işçinin davasının ilki görüldü. İşçilerin davası 22 Aralık'a ertelendi. Davayı takip etmek için aralarında DDSB'nin de olduğu sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve çok sayıda işçi sabah saatlerinde Adliye önünde buluştu. Arçelik LG işçileri, “**Haklarımızın takipçisiyiz boyun eğmeyeceğiz**” yazılı pankart açtı. Adliye önünde bekleyen işçiler halaylar çekerek, sık sık “**Zafer diren emekçinin olacak**”, “**Arçelik işçisi yalnız değildir**”, “**İşçinin birliği sermayeyi yenecek**” sloganları attılar.

Dava devam ederken Arçelik LG işçileri adına basın açıklamasını okuyan bir işçi, “**Türk Metal çetesi kaybetmeye mahkumdur**” diyerek işçileri birer makine olarak gören, ve emeğini sömüren bütün patronların kaybetmeye mahkum olduğunu vurguladı. Basın açıklamasının ardından avukatlar, davanın 22 Aralık'a ertelendiğini bildirdi. İşçiler sloganlarla eylemlerini sonlandırdılar.

Enerji işçilerinden sürgüne tepki

H. Merkezi: Riha (Urfa) Ceylanpınar'da EDESSA Elektrik Dağıtım bünyesinde, arıza, bakım onarım işinde çalışan yaklaşık 30 enerji işçisi, 3 arkadaşlarının görevlendirme bahanesi ile başka ilçelere gönderilmesine iş durdurma eyleminin ardından basın açıklaması düzenleyerek tepki gösterdi.

Enerji işçiler, İstasyon Caddesi'nde bulunan dağıtım şirketinin binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Bazı görevlendirmelerin geri dönüşü olmadığına inandıklarını, bu görevlendirmelerin sürgün olduğu söylerken, yaklaşık 2 ay önce ilçe dışına görevlendirmesi yapılan 3 işçinin Ceylanpınar'a dönüşlerinin yapılmadığı belirttiler. Aynı zamanda görevlendirilmesi yapılan işçilerin eksikliği nedeniyle vardiya ve çalışma sisteminde büyük sıkıntıların olduğu dile getirildi.

Basın açıklamasının sonunda işçiler taleplerini; görevlendirmelerin sürgün niteliğinde değil samimi olması, ihtiyaç olması durumunda da çalışanlara görevlendirme süresinin bildirilmesi gerekliliği vurguladılar. Görevlendirmeye değil sürgüne karşı olduğunu dile getiren işçiler bu şekilde görevlendirmelerin som bulması gerektiği belirtti.

“Patrona ve Türk Metal çetesine savaş açtık”

İzmir: İzmir'de Kocaer Haddecilik'te işten atılan 45 işçi direnişe başladı. Yeni Foça yolu üzerinde bulunan fabrikada hak arayan işçiler işten atıldı. İlk olarak bir işçinin işten atılmasından sonra arkadaşları tepki olarak üretimi durdurdu ve arkadaşlarını işe geri aldırttı. Daha sonra fabrika yönetimi 4 işçiyi birden işten çıkarttı. Yine arkadaşları için üretimi durduran işçilerin hepsi yani tam 45 işçi isten atıldı. İşten atılan işçiler fabrika önünde çadır kurarak direnişe başladı.

İşçiler, işe geri alınıp, insanca bir ortamda çalışmalarını sağlanana kadar direnişe devam edeceklerini söylüyorlar. Biz de direnen işçilerle bir röportaj gerçekleştirdik.

- Çadır ortamınızdan bahsedebilir misiniz?

Serhat Sivacı: Ortam şu anda çok iyi. İşten çıkartılan 45 arkadaşın hepsi birbirine bağlı. Biliyorum içeride de bizi destekleyen, bizden yana olan arkadaşlar var. Onlar da tek kaldıklarından dolayı içerde ses çıkartamıyorlar. Çadırın içerisindeki ortam harika, herkes birbirine bağlı ve sonuna kadar gidebilmek için birbirine güven duyuyor. Buradan kimse hakkını almadan evine gitmeyecek. Çadır içerisinde ilk 2 gece herkes kaldı. Milletın ailesini görmesi gerekiyor, bulunduğumuz ortam toz yığını, banyo ihtiyacı doğuyor vs. sebeplerle birlikte kendi aramızda bir nöbetleşmeye başladık. Çayı, yemeği beraber yaparak komünal bir yaşam kurduk ve her şeyi paylaşıyoruz. Çadırın içerisinde iş bölümü yaparak guruplar oluşturduk.

“Maddi anlamda desteğe ihtiyacımız var”

Şunu da söylemek gerekir ki maddi anlamda çok büyük bir desteğe ihtiyacımız var. Çünkü karşımızda sermaye var. Sermayenin karşısında da güçlü durabilmek için ufak tefek de olsa, kendi sınıf kardeşlerimizin yardımına ihtiyacımız var. O çadırda 1 günde en kötü 350 lira masrafımız oluyor. Yemeği, içmesi, sigarası falan. Hiç lükse kaçmıyoruz, zaten lükse kaçabilecek bir durumumuz yok. Bazı dernekler ihtiyaçlarımızı karşılamaya başladılar.

- Direnişinizin, o havzada olan başka fabrikadaki işçilere etkisi oldu mu?

Serhat Sivacı: Direnişe ilk başladığımızda bizim fabrikadakiler olsun diğer fabrikadaki işçiler olsun, onların gözünde öcüyüydük. İşin gerçek yüzünü, amacımızın ne olduğunu öğrendiklerinden itibaren tavırları değişmeye başladı. Şimdi diğer fabrikaların servisleri korna çalıp selam vermeden yanımızdan geçmiyor. Perdelerini bize doğru kapatan insanlar artık bizimle dayanışma içerisinde olduklarını yaptıkları işlerle gösteriyorlar. Gün geçtikçe, bi-

zim sürecimiz uzadıkça aslında biz sadece Kocaer Fabrikasında kazanmaya çalışıyoruz. Bakırçay havzasında bulunun bütün işçi kardeşlerimizi kazanacağız. Herkes en azından hakkını aramanın yolunu bilecek. O havzada bir arkadaşın üstüne vinç düşmüş, belden aşağısı felç olmuştu, çok kişinin çalışırken parmaklarının koptuğunu biliriz. Biz bunların olmasını istemiyoruz ve bu yüzden de direniyoruz. Direnişimizin herkeşe örnek olması için uğraşıyoruz.

- İşten atılan ilk kişi olarak yaşadıklarınızı bize anlatabilir misiniz?

Yücel Memiş: İnsana, işçiye değer verilmeyen bir ortamda çalışıyorduk. Bir yandan işçinin hakkı gasp ediliyor bir yandan işçi aşağılanıyor, küfüre maruz kalıyordu. Bu şartlarda çalışan işçi de bir yerden sonra patlıyor. Bizim de patlama noktamız çay olayı oldu. Çay saatlerimizin kısaltılması biz de inanılmaz bir rahatsızlık yarattı. Bu rahatsızlıktan kaynaklı homurdanmalar başladı. Biz biraraya gelip ortak bir tepki koymaya başladık. Bunu hep beraber oturduk konuştuk ve imza toplamaya başladık. Daha sonra ise işten atıldım. İlk olarak sabah 8 vardiyası üretimi durdurarak benim işe geri dönmemi yönetimden talep ettiler. Saat 3'den sonra gelen

rayı gördüğü yok.

Denkleştirme denilen bir olay var ve bu çok keyfi yapılıyor. Devlet bunu bu amaçla mı çıkarttı yoksa işçi mağdur olmasın mı ya da patron kafasına göre işçinin mesaisini yesin diye mi çıkarttı anlamış değilim. Mesai yapıyoruz ertesi gün diyorlar işe gelme. Ondan sonra diyorlar denkleştirme yaptık itiraz edince de yasaya sığınıyorlar. Bu sonuçla da biz işçiler mağdur oluyoruz.

- Sendikaların havzadaki durumu ne?

Yücel Memiş: Türk Metal diye bir çete var, resmen belde silahlan bekliyorlar. Başka sendikalar da göze alıp buraya giremiyorlar. Bugün orada ses çıkartmanın en iyi yolu fiili mücadele-den geçiyor. İşçi birlikte hareket etmediğinde oradaki sömürüye başkaldıramıyorsun. Bugün biz başkaldırdık. O başkaldırımı daha da büyütüp bütün bu havzaya yaymak istiyoruz. Nasıl ki Bursa'da on binlerce metal işçisi haklarını direnerek kazandıysa ve Türk Metal gibi bir çeteyi yere devirdiyse biz de bugün bu havzada bunu yapmaya çalışıyoruz. Türk Metal çetesini, sermayeyi ve onları koruyan yasalara karşı 45 kişi topyekün bir savaş açtık. Bu direnişi büyütüp sonuna kadar gitmek istiyoruz.

vardiyadaki arkadaşlar da önceki vardiyadan cesaret alarak onlar da işi durdurma kararı aldı ve bütün gün fabrikada üretim durdu. Akşam dayanamadılar ve beni işe geri almak zorunda kaldılar.

Hepimizde bir özgüven oluştu. Bunu yapabiliyorsak daha iyisini de yapabiliriz bilinci oluştu. Daha insancıl şartlarda çalışabiliriz havası oluştu fabrikada.

- Çalışma ortamı nasıldı fabrikada?

Yücel Memiş: Çok ağır, zor, güvencesiz ve aynı zamanda haklarımızın gaspedildiği bir ortamda çalışıyorduk. Gece 12 saat çalışmak ağır sanayide yasak olmasına rağmen bizde serbestti. Koskoca havzada 13 bin işçiye bunu uyguluyorlar ama bunu kimsenin gördüğü yok. Ne yasaların ne devletin bu-

Nasıl ki Bursa'da on binlerce metal işçisi haklarını direnerek kazandıysa ve Türk Metal gibi bir çeteyi yere devirdiyse biz de bugün bu havzada bunu yapmaya çalışıyoruz. Türk Metal çetesini, sermayeyi ve onları koruyan yasalara karşı 45 kişi topyekün bir savaş açtık. Bu direnişi büyütüp sonuna kadar gitmek istiyoruz.

Uludağ Üniversitesi'nde işçilerden eylem

H. Merkezi: Bursa Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan temizlik işçileri, te-diye ücretlerinin ödenmemesi ve 3 yıldan az süreyle sözleşme yapılmasına karşı iş bırakma eylemi başlattı.

Bursa Uludağ Üniversitesi (UÜ) Tıp Fakültesi Hastanesi'nde çalışan taşeron işçiler, mahkeme kararlarına rağmen rektörlüğün kazandıkları te-diye ücretlerini ödememeyi sürdürmesini ve 3 yıldan az süreyle sözleşme yapılmak istenmesini sabah saatlerinde başlattığı iş bırakma eylemi ile protesto etti.

Belediye-İş ve Koop-İş sendikalarının başlattığı iş bırakma eylemine 700'ü aşkın temizlik işçisi katılırken kararlı bir duruş sergilendi.

Koop-İş Balıkesir Şube Başkanı **Levent Arslan**, 756 üyelerinin bulunduğu hastanede açtıkları davayı kazanmalarına rağmen kendilerine kadro verilmediğini, ilave ödemelerinin yapılmadığını ve ihalelerin bir yıl süreyle yapıldığını, bu yüzden ücretlerinin artmadığını belirtti. Muvazaa davasını kazanmış olmalarına rağmen rektörlüğün mahkeme kararını uygulamadığını belirten Arslan, "Rektör hukuki haklarımızı vermiyor. Taleplerimiz kabul edilene kadar iş bırakma eylemimize devam edeceğiz" dedi.

"Taşeron Koç hesap verecek!"

İstanbul: Koç Holding bünyesinde faaliyette olan Arçelik LG ve Divan Pastanesi'nden işten atılan işçiler aylardır direnişler. Bizler de Koç mağduru işçilerle direnişlerinin nasıl gittiği üzerine sohbet ettik.

Koç Holding bünyesinde olan Divan Turizm İşletmeleri A.Ş.'nin Çekmeköy'de kurulu fabrikasında, DİSK/Gıda-İş'e üye olan 52 işçinin işten çıkarılması üzerine Divan Pastanesi işçileri fabrika önünde 18 Şubat günü çadır kurarak direnişe geçtiler. Şubat ayından beri direnişte olan işçiler haklı mücadelelerinden, kazanım elde edene kadar vazgeçmeyeceklerini bildiriyorlar. İşçiler pastane önüne kurdukları direniş çadırlarını hiç kaldırmadan aylardır direnişlerini sürdürüyorlar ve birçok işçi direnişe giderek işçi dayanışmasını büyüttü.

Direnişte, ilk günden bu yana yer alan **Sedef Erdal**, Koç Holding bünyesinde direnişte olan birçok işçi olduğunu ve bu sayının gittikçe büyümeye devam ettiğini anlatıyor. "Aylardır direnişimiz, bizden sonra Arçelik LG ve Koç üniversitesi öğretim görevlileri de işlerinden oldular" diyen Erdal, işten çıkarma şekillerinin aynı olduğunu vurgulayarak "Gece yarısı arayarak ya da hiç haber vermeden sizi iş yerine dahi almıyorlar" dedi. Bugüne kadar direnebilmelerini sendikalara ve demokratik kitle örgütlerine bağlayan Erdal, maddi anlamda durumlarının kötüye gittiğini belirtti. Kadınların aralarında dayanışma ağını iyi kurduğunu belirten Erdal, aynı zamanda birçok kadın işçinin kendine olan öz güveninin yerine geldiğinin altını çizdi.

"Hukuki sürecimizin peşini bırakmayacağız"
Yine Divan Pastanesi'nde işten atılan **Yıldız Koç** isimli işçi, ay-

lardır direnişlerinin devam ettiğini vurgulayarak konuşmasında şunlara yer verdi: "Hukuki sürecimiz başladı, peşini bırakmaya cağız. Bir davayı kazandık, bir tanesi de devam ediyor. Sendikalardan ve kitle örgütlerinden daha fazla destek bekliyoruz. Bu zamana kadar direndik, bundan sonra pes etmeye niyetimiz yok. Onun için mücadeleye devam edeceğiz."

"İşçinin değil, patronun çıkarları için sendika"

Kocaeli-Gebze'de bulunan Koç Bünyesi'ndeki Arçelik LG fabrikasında işten atılan işçiler, 27 Mayıs günü direnişe başladı. Patronlarının Türk Metal-İş sendikasını dayatmalarına karşın, yandaş sendikayı istemediklerini belirten işçiler işlerinden atıldılar. Aylardır direnişte olan işçiler direnişlerini şöyle anlatıyorlar:

Hüseyin Tohumcu isimli işten atılan işçi, Koç Grubu'nun Türkiye'de işçi sınıfına yönelik çok yoğun saldırıları olduğunu belirterek, "Sermayenin en saldırgan, en vurucu kesimi olan Koç grubuna karşı ancak birleşerek kazanabiliriz" vurgusunu yaptı. Baskılara ve dayatmalara karşı direnmekten başka çarelerinin olmadığını söyleyen Tohumcu şunları ifade etti: "27 Mayıs günü Türk Metal-İş çetesinden kurtulmak için direnişe başladık, şu anda da direnişimiz

tüm hızıyla devam ediyor. İşçinin değil, patronun çıkarları doğrultusunda var olan bir topluluk, işçi sendikası değil olsa olsa çete olur. Tabi ki tek çete Türk Metal-İş değil. Hiçbir talebimizi yerine getirmeyen bir çeteleşme istemiyoruz. Bunun için de sonuna kadar direnmeye devam edeceğiz."

"İşçi sınıfının gücüne güveniyorum"

10 yıldır Arçelik LG'de çalıştığını söyleyen **Gökhan Güler** isimli başka bir işçi polis zoruyla işinden atıldığını söyleyerek "Biz işçiyiz ve haklıyız. Er ya da geç haklı mücadelemizde kazanacağız. Bu anlamda işçi sınıfının gücüne güveniyorum. Kazanacağımızı bildiğimiz için de sonuna kadar mücadele edeceğiz" cümlelerini kurarak sınıfın gücüne olan inancını yineledi.

"Yılgınlık yok, direnişe devam..."

Bir başka direnişçi **Zafer Altındaş** ise, işçiler olarak doğru şeyleri yaptıklarını vurguladı. "İlerlediğimiz doğru yolun başından beri, hiç çelişkiye düşmedik, gerilemedik" diyen Altındaş son olarak şunları söyledi: "Patronun atmış olduğu iftiralar ve yalanlar bizi birbirimize daha çok bağladı. Yılgınlık yok direnişe devam..."

Emekçinin Gündemi

1 Kasım'a giderken örgütlülüğümüzü güçlendirelim!

7 Haziran seçimleri sonrası, siyasal dengelerin alt üst olduğu, siyasal krizin giderek derinleştiği, iç savaşla ortaya çıkacak dinamiklerinin hareketlendiği süreç yaşanıyor. Bu dönem aynı zamanda ekonomide kırılmaların olacağını göstermektedir. Bugün siyasal ve ekonomik krizin iç içe geçtiği bir süreci yaşamaktayız. Siyasal olarak yaşanan krizle birlikte döviz şokları, ekonomide büyük zayıflıklar yaratmaktadır. Bu durumun 1 Kasım seçimlerinden sonra daha görünür olması oldukça yüksek ihtimaldir.

TC'nin dış borcu bugün itibarıyla 400 milyar dolar civarında ve bu borcun önemli kısmı kısa vadeli sürede ödenmesi gereken borçlardır. Borcun önemli kısmı özel sektör borcu, büyüme ise yıllık yüzde 2-3 arasında. Enflasyon çift rakamlara dayanmış durumda. Bütün dünyada petrol fiyatları düşerken Türkiye'de artışta, bu durum gıda da aynı biçimde sürmektedir. Bu durum ekonomide dengesizliği göstermektedir. Bahsettiğimiz dengesizlik, döviz krizi, enflasyon ve faizlerin yükselmesini sağlıyor ve kısa vadeli dövizle iş yapan şirketlerin iflasını beraberinde getiriyor. Bunun işçi sınıfı için karşılığı işten çıkarılma ve işsiz kalmak demektir.

Bugün kamuda bunun az hissedilir olması özelleştirmeden gelen kaynaksızlık fonunun kullanılması nedeniyledir. Ancak savaşın yaşanması durumunda bu durum daha çabuk değişecektir. İşte böylesi bir süreç ile 1 Kasım'a doğru gidilmektedir.

1 Kasım'a giderken AKP kliği bir yanıyla yaşadığı siyasi krizi yeniden restore edilmesini saldırıları ile sağlamaya çalışıyor. AKP 1 Kasım'da, yenildikleri 7 Haziran seçimlerinin rövanşını almak isterken diğer yandan yaşanan krizin daha da derinleştirerek daha büyük krize doğru ilerlemektedir.

Sürecin nasıl evrileceğini belirleyen iç dinamiklerin rolü önemli yerde durmaktadır. 1 Kasım öncesi başta Kürt halkı olmak üzere direniş her alanda canları pahasına sürüyor. Bu direniş AKP'nin hedeflediği iktidar sürecini zorlaştırmaktadır. Bugün direnen Kürt halkının bu direnişini sahiplenirken diğer yandan işçilerin, emekçilerin kendi talepleri ile direnişi ortaklaştırmalıyız. AKP iktidarının yönetme krizini derinleştirmek için bu gereklidir.

1 Kasım seçimlerine giderken işçi ve emekçiler için 7 Haziran seçimlerine benzer talepler tekrar gündeme oturmaya başladı. Seçimlere giden siyasi partilerin hepsi de işçilere, emekçilere verecekleri hakları sıralanmaktadır. Bu durum bizim için işin en kritik yanını oluşturmaktadır. İşçilerin emekçilerin kendi haklarını kendileri talep etmeleri, kendi haklarının kendileri almaları asla ifade edilmemektedir. Kısacası örgütlenmeye dair talepler tali planda durmaktadır.

Kısacası balık verilmektedir. Oysa bizim balığı tutmaya ihtiyacımız var. Bu nedenle 1 Kasım'da Kürt halkın bugün kendi hakları için ortaya koydukları direniş çizgisiyle hareket ederek işçi ve emekçiler için de haklarımızı talep etmeliyiz.

İşçiler kendi haklarını alacak örgütlenmelerini uygulayabilirlerse meseleyi çözmüş olurlar. Yaşanacak saldırıları ve krizleri de sınıf örgütlü ise süreci daha az hasarla atlatacağıdır. Bu nedenle 1 Kasım seçimine giderken işçilerin örgütlenmesi önünde bulunan tüm engellerin kaldırılması başta taşeron olmak üzere esnek çalışmaya karşı güvenli ve örgütlü çalışma talebimizi yükseltmeliyiz. Bunu yaparken bugün HDP'yi bu taleplerimizle ortaklaştırarak destekliyoruz.

Seçim sürecinde kendi taleplerimizle 1 Kasım'a kadar daha güçlü bir çalışmayla girmeliyiz. Kriz kapıda; işsizlik, yoksulluk işçileri ve emekçileri beklemektedir. Bunun aşılmasının yolu ise yürüteceğimiz çalışmalarla yaratacağımız örgütlülüklerden geçmektedir.

Nevşehir'de devlet terörü protesto edildi

Nevşehir: Hacibektaş Cumhuriyet Meydanı'nda, faşist TC devletinin son dönemde T. Kürdistanı'nda yaptığı katliamlar eylemi ile halka teşhir edildi.

Hacibektaş barış girişimi tarafından örgütlenen eyleme **Partizan**, HDP ve **Halk Cephesi** de destek verdi. Halkın yoğun des-

tek verdiği eylemde, katliamda yaşamını yitirenlerin fotoğrafları açıklamanın yapıldığı meydana asıldı. Açıklamada, Cumhurbaşkanı R.T.E.'nin "400 vekil olsaydı bu ölümler olmazdı" sözleri de halka teşhir edildi. Açıklamada özgür basına yönelik baskı ve baskınlar teşhir edilir-

ken, halkın havuz medyayla kandırılmaya çalışıldığına değinildi. Açıklamanın ardından, "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**" sloganı atan kitle uzun bir süre oturma eylemi gerçekleştirdi. Eylem atılan slogan ve zılgıtlarla son buldu.

Dersim halkı Baran Dersim'i sonsuzluğa uğurladı

Dersim: HPG Komuta Konsey Üyesi **Baran Dersim (İbrahim Ayhan)** Dersim'de sonsuzluğa uğurlandı.

17 Eylül günü TSK'nın Ovacık kırsalında yaptığı hava operasyonu sonucu yaşamını yitiren HPG Komutanı Baran Dersim'in cenaze töreni 6 Ekim'de binlerce kişinin katılımıyla gerçekleşti. Cenaze töreni nedeniyle Dersim merkezde tüm esnaf kepenk kapatırken askeri helikopter cenaze töreni boyunca kitle üzerinde uçuşlar yaparak kitleyi sık sık taciz etti.

Baran Dersim'in aile ve yakınlarının yanı sıra Dersim halkının yoğun katılımıyla gerçekleşen törene HDP Dersim milletvekilleri, Dersim Belediye Eşbaşkanları, **HDP**, **DBP**, **ESP**, **DHF**, **Partizan**, **EMEP** gibi devrimci, demokrat ve yurtsever kurumlar da katılım gösterdi.

Dersim Cemevi'nde devrim şehitleri şahsında saygı duruşuyla başlayan törende "**Şehid Namirin!**" sloganları atıldı. HDP Dersim milletvekili **Alican Önlü** törende konuşma yaparak "*Sizin yolunuz bizim yolumuzdur*" sözleriyle şehitlerin yarım bıraktığı mücadeleyi sürdüreceklerinin sözünü verdi. Ardından kitle mezarlığa doğru yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşte Aydemir ve birlikte şehit düştüğü yoldaşlarından Sedat Arslan (Botan), Abdurahman Akçin (Erdal), Resul Balıkçı (Çilo)'nın fotoğraflarının yer aldığı "**Alişer'lerin izinde yürüyen, Seyit Rıza'ların vasiyetine bağlı kalan, Dersim'in yiğit evladı, özgür Kürdistan sevdalısı Baran Dersim ve yoldaşları ölümsüzdür!**" yazılı pankart açıldı; Baran Dersim'in naaşı yoldaşlarının omuzlarında Dersim Asri Mezarlığı'na getirildi.

Baran Dersim, Sakine Cansız ve 28 Ağustos'ta Nazmiye'de çıkan çatışmada şehit düşen HPG'li Tolga Özdenk (Fırat)'in mezarlarının yanına defnedildi.

"Gayrinizami Harp" ve "sokağa çıkma yasaklı" katliamlar!

12 yıllık AKP iktidarına vurulan en güçlü darbe olan 7 Haziran seçimlerinin ardından bir anda "buzdolabına kalkan barış süreci" yerini keskin savaş söylemlerine bırakmıştır. Sandıkta alınan yenilginin acısını çıkarırcasına gerçekleşen sivil katliamlar, sokağa çıkma yasakları ve OHAL benzeri uygulamalar, "barış sürecinde terör örgütü savaşa hazırlandı" diyen AKP kurmaylarının bir bütün çatışmasızlık sürecini neye hazırlanarak geçirdiklerini gözler önüne sermektedir.

"Gayri nizami harp" uygulamalarının yeniden devreye girdiği ülkemizde, yaşanan süreç iç ve dış siyasal bağları ile bir bütün olarak AKP'nin iktidarda kalma çarpınısı olarak göze görünmekle birlikte, saldırganlığın boyutu vahşet denebilecek aşamayı çoktan geçmiştir.

Katliamın yeni yöntemi: Sokağa çıkma yasakları

Konuyu açarsak eğer, şöyle bir tablo karşımızdadır: Suroç katliamında katledilen 33 kişi ile birlikte aradan geçen süreçte toplamda 113 sivil katledilmiştir ve bu sayı günden güne artmaktadır. Ek olarak birçok yerelde plakasız, sivil infaz timleri Kürdistan'ın sokaklarına salınmış, keskin nişancılar Farqîn, Cizîr, Sîlopî, Bîsmîl vb bölgelerde çocuk ve yaşlı gözetmeden infaz gerçekleştirmişlerdir.

Hacı Birlik'in cenazesinin akrep aracının arkasına bağlanarak sürüklenmesi, Ekin Wan'ın cenazesine yapılan işkenceler, yine Cizîr'de infaz edilen çocukların cenazelerinin dolaplarda saklanması konu özgülünde dikkat çekici örnekler olurken; yaşanan-

ların ise 90'lı yılların "Gayri nizami harp" pratiklerini aştığı ve faili meçhullere göre çok daha aleni ve doğrudan kitlelere gözdağı verme amaçlı olduğu ise bilinmektedir.

Bahse konu katliamların büyük oranda sokağa çıkma yasağı ilan edilen yerelerde gerçekleşmesi ise dikkat çekici bir başlıktır. Devletin bu denli aleni bir gözdağı hareketine giriştiği, katliamları alenen yaptığı bir tarihsel döneme 12 Eylül faşist cuntası dönemi de dahi kolay kolay rastlanmamaktadır. Sıra sıra, bölge bölge ilan edilen sokağa çıkma yasakları ilan edildikleri bölgede sokakları ölümlün kol gezdiği alanlara çevirirken, Cizîr'de olduğu gibi havan topları kullanmaya kadar varan şiddet araçlarının gelişimi açık şekilde bir kitle imhasına yönelinildiğinin işaretidir.

"İleri demokrasi"den açık diktatörlüğe...

Tüm bu yaşananların ise bir politik zemini vardır. Şöyle ki, AKP savaşı turmandırarak ilk olarak Kobanê zafere ile de ivmelenen ve 7 Haziran'dan da en büyük darbeyi aldığı Kürt Ulusal Hareketini geriletmeyi hedeflemektedir.

Bunu becerebildiği oranda bu karta yüklenen AKP'nin Başkanlık sistemine dair hedefledikleri 400 vekil için HDP'nin de oy deposu olan bölgede seçim güvenliğini tehlikeye atarak oy oranlarını düşürmesi temel pratik yönelimdir ki, YSK reddetmiş olsa dahi sandık taşıma vb pratikleri önermenin temeli de buradadır.

İkinci olarak ise AKP ihtiyaç duyduğu oyları devşirebilmek adına faşist

tabana oynamaktadır ve kitleyi "terör" karşıtlığı üzerinden etki çemberine dâhil etme çabasıdadır.

Diğer yandan Rusya'nın askeri müdahalesi ile yeniden hareketlenen Suriye Savaşı ve Ortadoğu'ya emperyalist müdahale süreci, TC'nin de dahil olabileceği bir savaşı mümkünat dahiline sokmaktadır. Böylesi bir süreçte, yeniden savaş çağrılarında göre konumlanmış TC açısından bölgedeki Kürt direnişini ve bir bütün Kürt ulusal mücadelesini hedef tahtası yapmaktadır. Bunu bir darbeye dönüştürme ihtimalini saklı tutmak da AKP'nin ülke içerisindeki iktidarını pekiştirmek açısından işlevseldir. Ve böylesi bir Ortadoğu'ya müdahale kapsamı içerisinde TC'nin ilk hedefleyeceği güç ülke içerisindeki Kürtler olmaktadır.

Sonuç olarak tüm bunlar ve saymadığımız gelişmeler, yeniden AKP'yi savaşa göre bir konumlanmaya itmiştir. Ancak bu bile en ahlaksız şekilde ve en kirli yöntemlerle sürdürülmektedir. Savaşmanın bile bir etiği vardır. Tarihe yön veren savaşların neredeyse hepsinde düşman ordular bile birbirlerinin cenazelerini takas etmiş, ibadet saatlerinde silah susturmuştur. Gel gelelim "büyük" tarihi ile övünenlerin güncel pratikleri, feyz aldıkları Osmanlı'ya bile rahmet okutacak haldedir.

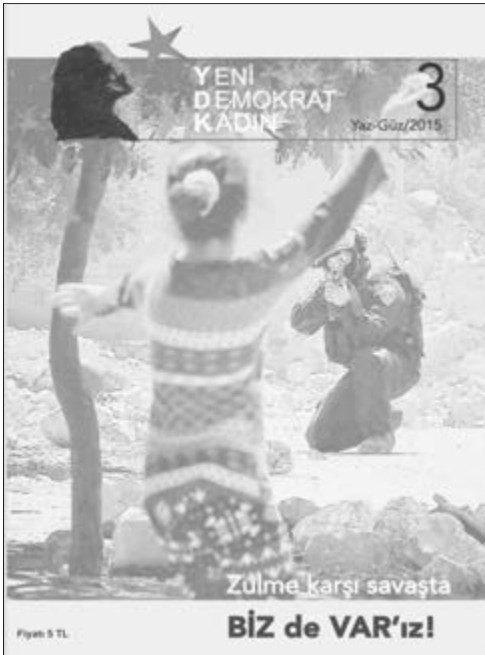
Cenazelere işkence, kulak-kafatası biriktirme, cenazeleri araç arkasına bağlayarak yerlerde sürüklenme gibi pratiklerin kendi beslemeleri olan İŞİD'den aşağı kalır yanı yoktur.

Kuşkusuzdur ki, savaşın bile en kirli hale getirildiği Kürdistan'da 1 Kasım tüm bunlarla hesaplaşma sürecinin başlangıcı olacaktır.

Sonuç olarak tüm bunlar ve saymadığımız gelişmeler, yeniden AKP'yi savaşa göre bir konumlanmaya itmiştir. Ancak bu bile en ahlaksız şekilde ve en kirli yöntemlerle sürdürülmektedir.

YDK dergisi yeni sayısı çıktı!

tıkça yeni farkındalıklar yakaladık. Kadın mücadelesinin hayatımızın neresinde olduğunu, bizim kadın mücadelesinin neresinde olduğumuzu sorguladık.

“Kadınlık hallerimizle yüzleşerek özgürlüğün tadına vardığımız bu kamp- lar bizim için neden önemli?”, “Neden bu alanlarda kendimizi daha rahat ifade edebiliyoruz”, “Kamp- larda yürüttüğümüz tartışmalarda hangi

ilkeleri esas alıyoruz?”, “Tartışırken, paylaşırken sınırlarımızı nasıl koruyoruz?”, “Kamplarda ortaya çıkan ortak kadınlık deneyimlerimiz neler?”, “Bu ortaklığımızı nasıl bir güce dönüştürebiliriz?”...

Dergimizde bütün bu sorulara yanıt olmaya çalıştık. Her sayımızda olduğu gibi kendi hikayelerimizi de mümkün olduğunca paylaştık.

Tartışmalarımızın tamamını aktarmak mümkün olmasa da, her üç kampın değerlendirmelerini özetin özeti şeklinde kadınlara taşımaya çalıştık. Bununla yetinmedik elbette, en “özel” alanlarımızı açtık bu sayıda.

Duygusal ilişkilerde karşılaştığımız erkekliğin foyasını meydana çıkardık; en “dokunulmaz”ımıza, cinselliğimize dokunduk bu kez. Heteroseksüel feminizme ilişkin iki polemik yazısına yer verdik; “Netameli Köşe”imizde “kadın devrimi”ni tartıştık.

Devlet faşizmini es geçemedik!

Elbette ki biz dergimizi hazırlarken devlet faşizmi de boş durmadı. Dergimizi seçim yenilgisi hazmedeyen AKP iktidarının, Kürdistan’da yürüttüğü kirlî savaş ve katliamları eşliğinde hazırladık. Bu saldırganlığa inat, devletin katlettiği devrimci kadınların mücadelesini taşıdık.

Suruç Katliamı’nda yitirdiğimiz Hatice Ezgi, Nazlı, Nuray, Ece, Ferdane, Nazegül, Büşra, Ayda Ezgi, Duygu ve Polen’in anısını; Ekin Wan’ın çırılçıplak devrimi selamlayan gülüşünü; sokağa çıkma yasayla sindirilmeye çalışılan Cizir’de, devlet terörüne boyun eğmeyen kadınların 9 günlük direnişini anlattık kendi dillerinden. HDP nezdinde başta Kürt kadınlara olmak üzere bütün kadınlara dönük saldırılara karşı, **“Zulme karşı savaşta BİZ de VAR’ız!”** dedik.

Dergimizin Yaz-Güz dönemini kapsayan 3. sayısı çıktı.

Biz’den bir dosya konusu ve gündeme ilişkin değerlendirmelerimizi içeren yeni sayımızın, bu ufak gecikmemizi telafi edeceğine inanıyoruz. Bu sayıda kendimizi tanıdığımız/tanımladığımız bir dosya konusu hazırladık: **“Kadın tatil kampları”**

Yoğun tartışmalarla tamamladığımız 3. kadın kampımızın ardından biriktirdiğimiz çok şey vardı. Kadınların birbirinin kurdu olduğunu her fırsatta ilan edenlere inat, bu kampta da kendimizi ve birbirimizi daha yakından tanıdık. Kendimizi tanıdıkça daha çok tartıştık, tartış-

İzmir YDK’dan “minik” bir buluşma

İzmir: Karabağlar Pir Sultan Abdal Derneği Şubesi’nde 4 Ekim günü minik bir buluşma yapan İzmir YDK, yaz kampı, yeni çıkan dergi, sosyal medya kullanımı, seçimler ve seçimlerde çalışma tarzımız başlıkları üzerinden tartışmalar yürüttü.

Toplantı ilk olarak, yaz sürecinde gerçekleştirilen YDK kampına giden YDK’lı kadınların deneyim aktarımı ile başladı. Kampta yapılan toplumsal cinsiyet konulu oyunlar tüm kadınlar tarafından çok beğenildiği için 2 hafta sonra bir buluşma daha kesilerek bu oyunlardan biriyle toplumsal cinsiyet atölyesi yapma kararı alındı.

İkinci başlık olarak ise yeni çıkan YDK dergisi üzerine yürütüldü. Yazı kurulundan bir arkadaş derginin çıkma sürecine dair kısa bir aktarım yaptıktan sonra kadınlar bundan sonraki dergiye birlikte bir konu belirleyerek yazı yazılması ve derginin buradan doğru da beslenmesinin çok önemli ol-

duğu vurguladılar.

Derginin dağıtımı konusunda iki kişinin organizasyon için görev almasına ve okunduktan sonra bir makale üzerinden okuma ve tartışma atölyesi belirlemesine karar verildi. Ayrıca sosyal medyanın daha aktif kullanılması için de 2 kişi görev aldı. Son bölümde ise seçimlere dair YDK’nın seçim kararı üzerinden bir tartışma yürüterek nerede ve nasıl bir çalışma yürütüleceği tartışıldı.

İzmir İl Kadın Koordinasyo-

nu’na dâhil olan arkadaşlar koordinasyonda tartışılan konulara dair bir aktarımı yaptı. Yapılan tartışmalarda seçim çalışmaları için bir pilot bölge seçilerek seçim koordinasyonlarıyla çalışmalara dâhil olunmasına, YDK çalışmaları için ise dergi ile birlikte daha aktif çalışmalar planlanmasına karar verildi. Önümüzdeki süreçte LGBTİ faaliyetçisi YDK’lı arkadaşların öncülüğünde LGBTİ konulu bir eğitim atölyesi yapılması tartışıldı.

Göğün yarısı

Yazı dizimize 10 Ekim günü Ankara’da gerçekleşen saldırı kaynaklı bu hafta ara veriyoruz.

Umudumuza, biraraya gelme mücadelemize yapılan bu saldırıda yaşamını yitiren tüm dostlarımızı saygıyla anıyor, anılarını kadın özgürlük mücadelemizde yaşatacağımıza söz veriyoruz.

Kadınlar Mollaoğlu’na söz verdi

İstanbul: Ankara’da gerçekleştirilen bombalı saldırıda ölümsüzleşen HDP İstanbul Milletvekili Adayı **Kübra Meltem Mollaoğlu** binlerce kişinin kavga sloganları ile sonsuzluğa uğurlandı. Ağırlıklı olarak kadınlardan oluşan kitle cenaze için HDP Kadıköy İlçe binası önünde toplandı. **“Barışı katleden AKP kadınlara hesap verecek”**, **“Barış isteği katledildi unutmayacağız”** pankartlarının açıldığı yürüyüş kolunun en önünde kadınlar yer aldı. Ay- rılıkçeşme’ye gelen kitle burada cenazeye katılacak kitle ile buluştuktan sonra Karacaahmet Mezarlığı’na yürüdü.

Zılgıtlar, alkışlar ve ellerinde karanfillerle yürüten kadınlar **“Barış kadınlar inşa edecek”**, **“Katillerden hesabı kadınlar soracak”**, **“Ece’den Meltem’e sürüyor mücadele”** sloganlarını attı. Bölgede bulunan inşaat işçileri de eyleme zafer işaretleri ve alkışları ile destek verdi. Yürüyüş ilerledikçe kitle sayısında artış yaşanırken eylem bölgede bulunan faşistler tarafından provoke edilmek istendi. Ancak kitlenin müdahalesi ile bu provokasyon boşa düşürüldü.

Sloganların biran olsun hiç kesilmediği eyleme HDP milletvekilleri ve adaylarının yanı sıra **ESP, Partizan, BDSP, YDK, YDG, EMEP, Mücadele Birliği**, Kaldıraç ve **Pir Sultan Abdal Derneği** gibi birçok kurum da katıldı. Yürüyüş kolu Karacaahmet Mezarlığı’nda bulunan Şakirin Camisi’ndeki kitle tarafından slogan ve alkışlarla karşılandı. Burada kılınan cenaze namazın ardından Mollaoğlu’nun tabutu kadınlar tarafından omuzlara alındı. **“Devrim şehitleri ölümsüzdür”**, **“Şehit Namırın”**, **“Katil Hırsız Erdoğan”** sloganları ve alkışlar eşliğinde cenaze aracına konularak defnedileceği mezarlığa kadar yürüyüş yapıldı.

Cenaze ailesi tarafından dualar eşliğinde defnedildikten sonra Mollaoğlu’nun mücadele arkadaşları anma düzenledi. Saygı duruşunun ardından HDP İl Eşbaşkanı Ayşe Erdem, HDP Milletvekili Hüda Kaya ve Beyza Üstün birer konuşma yaptı. Anma, gerçekleşecek olan diğer cenaze törenlerine katılım çağrısı ile sonlandı.

“Benign” Rusya ve Ortadoğu planları

Suriye üzerinden tahkim edilen emperyalist politikaların bu aralar farklı bir evresi tartışılıyor. Rusya'nın Suriye'de gerçekleştirdiği hava ve kara operasyonu ile birlikte Suriye'nin kaderi az çok belli oldu. Kuşkusuz bu kader Suriye halkları tarafından değil emperyalistler tarafından tayin ediliyor. Suriye'nin asimetrik işgali ile boyut kazanan tekfirçilik bugünkü aşamada emperyalistlerin doğrudan dâhil olduğu savaşıma paha biçilmez bir bahane olmuştur.

Önce bölgedeki sınıfsal zeminli öfkeyi gerici kutuplar ekseninde örgütleyen, maddi ve manevi destekle büyüyen emperyalistler bölgede imtiyazlarını üretmek için mevcut zemini yarattılar. DAİŞ vb. örgütlerin bölgede başta ABD emperyalizmi olmak üzere NATO'nun bölgesel konumlanışını örgütleyecek politik zeminini oluşturduğundan kimsenin kuşkusu yok. Ve gelinen aşamada bu gericilik “baş düşman olarak” öne çıkarılmakta ve bombalar yağdırılmaktadır. Ancak peşinen söyleyebiliriz ki; Suriye üzerinden yürütülen savaş, gerçekleştirilen bombardıman emperyalistlerin Ortadoğu üzerindeki paylaşım savaşındır ve bu yazımızda da bu konuyu belli çerçevede ele alarak esas olarak Rusya'nın bölgesel rolünü tartışacağız.

“Artık içimizin ve dışımızın” Suriye olduğu tüm politik manevralarda olmazsa olmaz bir politika olarak karşımıza çıktığı gayet açık görülebiliyor. Nöbeti gelen AKP hükümetinin gerçekleştirdiği katliamların Suriye'de organize ettiği katliamlardan zerre farkı bulunmamaktadır. Amed, Suruç ve son olarak da yüreklerimize saplanan şarapelleriyle Ankara, Suriye'de gerçekleştirilen savaş tarzının, tekfirçiliğin ve AKP güdümünde ordula-

şan bir selefî savaş çetesinin varlığını göstermektedir. Tüm bu gelişmeler ekseninde ana kovana Suriye olan DAİŞ vb. türevlere dönük Rusya'nın askeri operasyonu adeta bulanık zihinlerin cenderesinde Rusya'yı alemdar Putin'i ise “mesih” pozisyonuna getirdi. Suriye'nin kalbine saplanan tümörlerden biri olarak Rusya en başından söyleyelim bu sömürünün ana kolonlarından.

Ancak Rusya'nın DAİŞ operasyonu dünyada oldukça geniş kesimler tarafından alkışlanmaktadır. Özellikle bu durum emperyalizm algısı zayıf örgütlenmelerce alkışlanmakta ve üretilmektedir. “*Burjuva bilim adamları ve yazarları genellikle emperyalizmi kapalı bir şekilde savunuyorlar; özel emperyalizmin tam egemenliğini ve derin köklerini gizliyorlar; özel ve ikinci derecede kalan ayrıntıları, birinci plana getirmek, bankaların ve tröstlerin vb. polis denetimi gibi kesinlikle gülünç 'reform' tasarılarıyla dikkati temel noktalardan kaydırmak için çaba gösteriyorlar.*” (Emperyalizm, Kapitalizmin En Yüksek Aşaması/ Lenin /Sol yay s:118)

Sınıf mücadelesinin gelişim seyri ve Marksizm'in kitlelerle buluşma sorunsalı olarak açığa çıkan ve revizyonizmin köklerine işaret eden bu durum emperyalizmin niteliğini görünmez kılmakta ve emperyalistlerin tavırlarına sempati yaratmaktadır. Bugün Rusya açısından durum da böyledir. Kaypakkaya yoldaş emperyalizmin geri bırakılmış ülkelerdeki emperyalist politikalara ilişkin şunu söylemektedir; “*Mesela Türkiye'de hakim olan, Türk hakim sınıflarını kendisine bağlamış olan ABD emperyalizmi Türk ırkçılığını körüklemekte ve desteklemekte menfaati vardır ve bu görevini (!) seve seve fazlasıyla yapıyor. Mesela Sovyet*

sosyal-emperyalizmi bugün Türkiye'ye hakim olmadığı için Türk ırkçılığının karşısındadır, ama Pakistan'da Bangladeş ırkçılığını şahlandırmakta katiyen tereddüt etmemektedir.” (İbrahim Kaypakka-ya Bütün Eserler/ Umut Yayıncılık/S: 224, Mayıs 2013)

Emperyalizmin bugün dünya gericiği üzerinden elde ettiği imtiyazların en alenisi Ortadoğu ülkelerinde görülmektedir. Ortadoğu halklarına reva görülen katliam ve Ortadoğu'nun paylaşımına dair politikalar emperyalist kapitalizmin yaşadığı bütünsel ve derin kriz, petrol ve doğalgaz kaynaklarının bulunduğu bölgeler ve taşıma güzergahları üzerindeki hegemonya ve güç mücadelesinin bir sonucudur. Asimetrik işgalin en önemli maddelerinden biri olarak karşımıza çıkan, bir algı yönetimine neden olarak emperyalizmin niteliğini gizleyen ve onu kurtarıcı pozisyonuna koyan “emperyalist şakşakçılık” hali, bugün Rusya'yı “Benign” yani “iyi huylu tümör” olarak Ortadoğu'nun kalbine saplanan ve tercih edilebilir bir pozisyona dönüştürmektedir.

Öyle ki Rusya'nın Suriye'ye askeri operasyonu takdire şayan karşılandı ve Suriye'de artık istikrardan ve barış sürecinin başlayacağından bahsedildiler. Türk hâkim sınıfları ve onların emperyalist efendilerine nispet olarak Rusya güzellikleri yapıldı ve hatta Stalin'in 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndaki politikası ile benzeştirilecek kadar ileri gidildi. “*Burjuva iktisatçıların bu saflığına hiç de şaşmamak gerekir; üstelik böyle 'saf' görünmek ve emperyalizmin egemenliği altında 'ciddi ciddi' barıştan söz etmek, onların yararına. Ama 1914, 1915 ve 1916 yıllarında aynı aynı burjuva reformist görüşü açısını benimseyen ve barış*

konusunda herkesin (emperyalistlerin sahte sosyalistlerin, sosyal-pasifistlerin) aynı kanıda birleştiklerini ileri süren Ka-utsky'de Marksizm adına geriye ne kalmıştır ki? Emperyalizmi tahlil etmek ve çelişkilerinin derinliğini sergilemek dururken, bu çelişkilerden kaçmaya, sıyrılmaya çalışan reformist bir 'iyi niyet'ten başka ne görüyoruz ki?’” (Lenin, age, s: 120)

Ortadoğu'daki iyi huylu tümörün amacı

Kuşkusuz pazar savaşının tahkim edildiği Ortadoğu'da ne emperyalist gerilimler sona erecektir ne de Ortadoğu istikrar sağlanacaktır. Suriye'nin parçalanmasını ön gören ve bu noktada pazar denetimlerini sağlamaya çalışan emperyalistler şimdiden Suriye üzerinden Ortadoğu pazarını denetimde tutacak askeri üsler planı içindedir. Rusya'nın Tartus ve Lazikiye kıyılarına kurduğu askeri üsler ve bu noktadan gerçekleştirdiği hava operasyonlar Doğu Akdeniz üzerindeki petrol rezervlerinin denetimini ön görmektedir. Öte yandan buradaki askeri yapılanma daha çok NATO'nun bölgesel ilerleyişini kesmeyi hedeflemektedir. Oysa mesele “Esad gitsin mi kalsın mı” noktasında toplaşır gibi yansıtılmaktadır.

Bölgede “oyun kurucu” emperyalist ülkelerin herbiri kendi denetimlerinde kuracakları bölgesel hegemonya ve istikrarı sağlayacak unsurlar, bunu sağlayacak işbirlikçi kukla rejimler peşindedir. Rusya'nın Suriye'ye askeri “desteği” “DAİŞ ile mücadele” görüntüsü altında Ortadoğu ve Suriye'de uzun vadeli çıkarlarını korumaya yönelik bir adım olduğu açıktır. Bu açıdan Rusya'nın artan askeri varlığının Suriye iç savaşını ile sınırlı kalmayacağı söylemek yanlış olmaz. Rusya iç savaş koşulları, rejimin duyduğu ihtiyaç ve ABD'nin bölgede yarattığı istikrarsızlığı fırsata çevirerek uzun vadede Doğu Akdeniz'de kalıcı bir askeri üsse sahip olma imkanına kavuşacaktır.

Dolayısıyla Rusya, parçalanmış Suriye içinde kendi nüfuz alanına dahil bir bölge oluşturmanın ilk adımını atmış olabilir. Rusya buna yönelik olarak bölgeye gelmediyse bile olayların gelişimi kendisini bu noktaya doğru itebilir. Dolayısıyla bundan sonra Rusya sadece Suriye rejimini değil, esas olarak askeri varlığını korumayı planlamaktadır.

Bunun Rusya içinde ne gibi ekonomik, siyasal sonuçları oluşturacağından bağımsız olarak Suriye'de Rusya koruması altında bir bölgenin ortaya çıkması yüksek ihtimaldir. Rusya bağlamında emperyalizmin bir ülkedeki askeri varlığı onun orada korumaya çalıştığı siyasal ve ekonomik bir pazarına işaret eder. Bu ise Rusya'nın Suriye pazarında alan tutma ve gelecekteki imtiyazlarını yaratma savaşını-

Ankara'da Barış Mitingi'ne saldırı:

KATİL DEVLET, TAŞERON BAŞBAKAN!

Meşruluğu tartışmalı 1 Kasım “yeniden seçimi”ne kısa bir zaman kala, hakim sınıf partileri, seçim çalışmalarına başladılar. Hemen hepsi de açıkladıkları seçim beyannamelerinde, işçi sınıfına ve halka yönelik ekonomik, demokratik vaatlerde bulundular. Aslında bu durum bile ülkemizde ekonomik, demokratik taleplerin, hak ve özgürlüklerin ne kapsamda olduğunu göstermektedir. Türkiye işçi sınıfı ve halkı, işsizliğin ve yoksulluğun pençesinde, ekonomik sorunlarla boğuşmakta, en temel demokratik talepleri karşılanmamakta, haklar ve özgürlükler işçi sınıfı ve halk için faşist bir cendere altında bulunmaktadır. Örneğin ülkemizde sınıfsal çelişkilerin geldiği aşamanın keskinliği, işçi sınıfına yönelik uygulanan sömürünün boyutunu ve halka dayatılan yoksulluğu, hakim sınıf partilerinin “asgari ücret”in yükseltilmesi vaatleri ve tartışmalarından rahatlıkla anlayabiliriz. Açıklanan seçim vaatlerinde bunun gibi onlarca örnek vardır. Hakim sınıf sözcüleri ne kadar gizlemeye, ne kadar yok saymaya ve görmezden gelmeye çalışsalar da; seçim vaatlerinde ileriye sürdükleri talepler, ülkemizde işçi sınıfının ve halkın içinde bulunduğu duruma işaret etmektedir.

Bu bir gerçek olarak orta yerde durmaktadır. Ve o kadar da gerçek olan hakim sınıf partilerinin hiç birisinin bu vaatleri yerine getirmeyeceğidir. Yerine getirmeyeceklerdir çünkü vaat edilenlerin gerçekleşmemesinin sorumlusu kendileridir. Sorunların yaratıcıları dönüp işçi sınıfı ve halka bu sorunları çözmeye vaadinde bulunmaktadır. Burada tam bir ikiyüzlülük ve halk düşmanlığı söz konusudur.

Kuşkusuz bu vaatlerde bulunan hakim sınıf partileri arasında durumu en ilginç olanı, 13 yıldır kesintisiz biçimde ülkeyi yöneten AKP'dir. Bu nedenle özel bir ilgiyi hak etmektedir. AKP'nin açıkladığı seçim vaatlerine bakıldığında, 13 yıldır ülkeyi yöneten bir partiden ziyade sanki bir muhalefet partisinin vaatlerini andırmaktadır. Bu açıdan AKP hakim sınıf partilerinin arasında işini en iyi yapandır! 13 yıldır işçi sınıfını ve halkı sömüren, açlık ve yoksullukla terbiye eden; bu da yetmezmiş gibi TC tarihinde bütün diğer hakim sınıf partilerinin yapadığı hırsızlık, yolsuzluk ve katliam pratiklerini zenginleştirerek sürdüren bir partinin; işçi sınıfına ve halka dönüp gerçekleştirmeyi vaat ettiklerini neden 13 yıldır gerçekleştirmediği ya da şimdiden hayata geçirmede sorusu sorulabilir. Ancak bu soru T. Erdoğan ve AKP açısından anlamsızdır. Çünkü T. Erdoğan ve AKP, işçi sınıfını ve halkı kandırmanın, popülist söylemin daniskasını yapmaktadırlar. Bu açıdan gayet başarılı olduklarını kabul etmek gerekir.

Öyle ki seçime az bir zaman kala sokaklara çıkan Başbakan Ahmet Davutoğlu, bazen balıkçı, bazen pazarcı oluyor, cami önlerinde simitçiden simit alıp halka bedava dağıtmayla oy toplamaya çalışıyor. An-

cak tüm bu “şirin” görünme çabalarına rağmen yine de halk düşmanı yüzlerini gizleyemiyor. Nitekim A. Davutoğlu'nun İzmir'deki seçim gezisinde, bir taşeron işçisinin taşeron sistemine dair sorunlarının çözümünü istemesine “taşeron ama telefonu var” diye cevap verebilmesi, bu faşist zihniyetin işçi sınıfına, halka bakışının göstermesi açısından oldukça anlamlıdır. Bu faşist zihniyet, işçi sınıfına sadece sömürüyü, ölümü reva görmekte ve bunu da “fitrat”la açıklamaktadır.

İstisnasız bütün hakim sınıf partilerinin işçi sınıfına ve halka bakışı böyledir. İşçi sınıfı ve halk sadece ve sadece seçimlerde hatırlanır. Bütün düzen partileri, var olan sömürü ve zulüm düzenini meşrulaştırmak için göstermelik olarak seçimlere başvururlar. Demokrasi hakim sınıflar için, faşizm işçi sınıfı ve halk için uygulanır. Seçimler gündeme geldiğinde ise işçi sınıfına ve halka demokrasi nutukları atılır, iş, aş ve özgürlük vaatlerinde bulunulur. Seçim sonrasında ise bütün bu vaatler unutulur. Bu açıdan 1 Kasım “yeniden seçim”lerinin öncekilerden farklı, bu seçimin açıkça T. Erdoğan ve AKP kliğinin 7 Haziran seçimlerinden tek başına hükümet kuramaması ve bu nedenle bir kez daha şansını denemek istemesidir. Bu nedenle T. Erdoğan ve AKP, seçim vaatlerinde bol keseden atmakta ve seçim mağlubiyetinin en önemli nedeni olan HDP'nin barajı aşmasını engellemeye çalışmaktadır.

Hakim sınıf partilerinin seçim beyannamelerinde birleştikleri bir diğer meselede, Kürt ulusunun mücadelesine yönelik “terörizm” söylemidir. Kürt Ulusal Hareketi'nin legal alanda siyaset yapan partisi HDP'ye yönelik bütün hakim sınıf partilerinin yaklaşımı kimi nüanslara rağmen benzerdir. Bu açıdan bütün hakim sınıf partileri başta Kürt ulusu olmak üzere, Türk ulusundan ve çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı ve halka vaat ettikleri; Kürt ulusu üzerinde faşist baskı, imha ve inkarın devam ettirilmesi, sömürü ve zulmün artırılarak sürdürülmesidir.

Kürt ulusunun yanında düşmanın karşısında olmak!

HDP'nin baraj altında bırakılma siyaseti beraberinde başta Kürt ulusu olmak üzere onunla dayanışma içinde olan devrimci ve demokrat kesimlere yönelik faşist bir saldırı dalgası başlatılmasını getirmiştir. Başta T. Kürdistanı'ndaki şehirlere yönelik gerçekleştirilen faşist devlet operasyonları ve katliamlar olmak üzere, bütün ülke çapında HDP'ye, devrimci ve demokratlara yönelik gözaltı ve tutuklama saldırıları devrededir. Ankara'da Barış Mitingi'ne yönelik bombalı saldırı, bu faşist devlet saldırganlığının son örneğidir. Faşizm Suruç'ta başladığı katliam saldırılarını kararlılıkla sürdürmektedir. Böylelikle HDP'nin seçimlerde başarısız olması amaçlanmaktadır.

T. Kürdistanı'nda yaşanan durum, Kürt halkının ve özellikle de gençliğin direnişi, ilan edilen özyönetim pratikleri vb. gelişmeler, Kürt Ulusal Hareketi'ni de aşmış durumdadır. Denilebilir ki yaşanan süreç, Kürt Ulusal Hareketi'ni aşan bir evrede seyretmektedir. Bu durumda, faşist devletin Kürt halkına yönelik saldırısının şiddeti ve kapsamı önemli bir etkidir. Faşist devlet en iyi bildiği şeyi yapmakta, geçmişte Kürt köylerine yönelik gerçekleştirdiği yakma, boşaltma saldırısını bu kez ilçe merkezlerine, şehirlere taşımış durumdadır. Bu açıdan “90'lara mı dönüyoruz” tartışması anlamsızdır! Devlet politikasında süreklilik vardır! Amaç Kürde boyun eğdirmek, eğdirmiyorsa katletmektir. Mesele hakim sınıfların ve özellikle de T. Erdoğan ve AKP kliğinin “seçim çalışması”ndan öte bir kez daha, ezilen bağımlı Kürt ulusunun en temel haklarının, özgürce siyaset yapma ve kendi kendini yönetme taleplerinin faşist terörle bastırılması olarak ortaya çıkmaktadır.

Varto'da çırılçıplak soyularak teşhir edilen öldürülmüş kadın gerillanın görüntüleri, hemen ardından sokağa çıkma yasağı ilan edilerek abluka altına alınan ve faşist kolluk güçlerinin her türlü vahşeti gerçekleştirmesine izin verilen Varto, Lice, Silvan, Cizre, Nusaybin'de, Şemdinli'de, Gever'de, Amed Sur'da vb. yaşananlar; özellikle de Şırnak'ta infaz edilip, bedeni bir polis aracılığıyla çekilerek sürüklenen bir Kürt gencinin ölüsüne yapılanlar ve yine 4 Kürt gencinin Bismil'de infaz edilip bedenlerine işkence edilmesi vb. uygulamalar yaşanan faşist saldırganlıkta T. Erdoğan ve AKP kliğinin ne kadar gözünü kararttığını göstermektedir.

T. Erdoğan ve AKP kliği, ele geçirdiği devlet iktidarını kaybetmemek, olası bir koalisyona izin vermemek için Kürt sorununda klasik devlet politikasını devreye sokmuş durumdadır. Çözüm süreci adı altındaki aldatmaca buzdolabına kaldırılmıştır. 1 Kasım seçimlerinde T. Erdoğan ve AKP kliği açısından başarı sağlarsa yeniden gündeme sokulacaktır.

Yaşanan faşist saldırganlığın öncekilerden tek farkı gizlemek saklamak için bir çaba harcanmaması ve hatta propaganda edilmesidir. Faşist saldırganlık, binlerce insanın yaşadığı mahalleleri abluka altına alarak işkenceler, infazlar, gözaltı ve tutuklamalar eşliğinde açıktan açığa yapılmaktadır. Böylelikle faşist devlet, daha özel olarak da T. Erdoğan ve AKP kliği Kürtlere, “bana biat etmezseniz”, “beni seçmezseniz” sonunuz böyle olur demektedir. Faşist devlet başta Kürt halkı olmak üzere, tüm topluma şantaj yapmaktadır!

Kabul etmek gerekir ki T. Erdoğan ve AKP kliği, Kürt sorununda da, diğer hakim sınıf partilerinden daha iyi bir pratik sergilemiştir! Önce “ümmet kardeşliği” söylemi, arkasından “çözüm süreci” yalanı, başta Kürt halkı olmak üzere geniş kitlelerde bir beklenti yaratmıştır. Bunda Kürt Ulusal Hareketi'nin T. Erdoğan ve AKP'den çözüm bekleme tavrı da etkili olmuştur. Ancak gelen aşamada yaşanan sürecin Ulusal Hareket açısından bir netleşmeyi de sağladığı söylenebilir. Artık çözüm için T. Erdoğan ve AKP faşist kliğinin, Kemalist faşizme tercih edilebilme ihtimali ortadan kalkmıştır. T. Erdoğan ve AKP, devletin geleneksel faşist politikasını uygulamada farklı olmadığını kanıtlamıştır. Kürt hareketi barışçaksa faşizmle barışacaktır. Faşist devletle müzakere masasına oturacaktır. Bu yaşananlardan sonra, muhatapın kim olduğu önemli değildir. Ya da muhatap doğrudan TC devletidir!

1 Kasım seçimlerinde HDP'yi destekleme tavrı sadece seçimlerde oy vermek olarak algılanmamalıdır. Kürt ulusuna yönelik sadece dayanışma içinde olmak yeterli değildir. Aynı zamanda faşist saldırganlığa karşı set olmak, direniş içinde bulunmak gerekir. Bulduğumuz her alanda güçlerimizin bu gündemle harekete geçmesi, seçim çalışmalarını esas olarak bu faşist saldırıya karşı, şovenizmin kırılmasına hizmet edecek tarzda ele almak ve mutlaka ama mutlaka eylemsellik içinde olmak gerekir.

Mültecilerin hakları ve Avrupalı emperyalistlerin bakış açıları!

İnsanların yer değiştirmeleri iki şekilde olmaktadır, yer değiştirme işlemi gönüllü olduğu takdirde göç, zorunlu bir sebepten kaynaklandığı zaman iltica etmek olarak adlandırılmakta ve iltica eden kişiye de mülteci denmektedir.

Mülteci: ırk, dini, milliyeti, belirli bir sosyal gruba üyeliği ve politik düşünceleri nedeniyle kişinin ülkesinde yaşayamaz hale gelmesi, haklı bir zulüm korkusu nedeniyle ülkesinden ayrılmaya zorlanması ve başka bir ülkeye sığınması söz konusudur. Yani mültecilik konusunda kişinin bir seçimi söz konusu değildir, tam aksine yaşamına yönelik bir tehdit söz konusudur ve kişi ülkesinden, dilinden, kültüründen ve köklerinden ayrılmaya zorlanmıştır. Bu nedenle uluslararası korumanın özneleri sığınmacı ve mültecilerdir.

Mülteciler için birleşmiş milletler mülteciler yüksek komiserliği ("unhcr") kurulduğunu, bu kuruluşun bütçesinin 7 milyar usd olduğunu ve 2014 senesi verileri itibarıyla 50 küsur milyon insanın unhcr'in ilgilenmesi gerektiği belirtilim.

Diğer taraftan bu iki kavram birbirinin yerine zaman zaman özensiz bir şekilde kullanıldığı için iki kavramı açıklamak gerekti. Ancak Mülteci kavramını açmamızın daha önemli bir nedeni ise mülteci kavramının aynı zamanda hukuksal bir kavram olduğunu ve buradan doğru mültecilerin çeşitli hakları olduğunu Emperyalist ülkelere hatırlatmak.

Aylan bebeğin cansız bedeninin kıyıya vurduğu gündem beri başta Avrupa ülkeleri olmak üzere her kes mültecileri yine hatırlamış! gibi yaptı.

Oysa Ortadoğu'da süren savaş nedeniyle binlerce kişi ülkelerini terk edeli yıllar olmuş, barbar IŞİD çetesinin baskı ve zulmünden kurtulmak için Türkiye ve üzerinden çeşitli ülkelere milyonlarca Suriyeli mülteci dağılmaya başlayalı aylar olmuştu. Aylan bebeğin ölümünden önce de yüzlerce mülteci bilinmeyen bir yolculuğa çıkarken, ölüm botlarında, insan tacirlerinin kurbanı oldu.

Aylan bebeğin cansız bedeninin fotoğrafı basına düştükten sonra birçok Avrupalı emperyalist ülkesi büyük bir gösteri halinde mültecileri sahiplenme çağrısı yaptı, bütçe ayıracağını, daha fazla sayıda mülteci kabul edeceği ilan etti. Emperyalist ülkeler birbirilerine çağrılar yaptı adeta yarışır halde açıklamalar yaptı. Oysa birçok örnek ve söylemde gerçeğin işte böyle olmadığını gördük ve görüyoruz.

Buna karşın, mültecilerin seyahat etmesinin sınırlandırıldığı Macaristan'da Başbakan Viktor Orban ise örneğin, Ay-

lan'ın fotoğrafına ilişkin bir soru üzerine Suriyeli mültecilere hitaben "Türkiye güvenli bir ülke. Orada kalın. Gelmek riskli. Aileler, çocuklar ve kendiniz için kalmak daha iyi" diye telaşa kapılan bir konuşu yaptı.

Sayıları her geçen gün artan Suriyeli mültecilerin Avrupa'ya gelmeye çalışması tedirginlik, korku ve telaş yarattı. Fransa Cumhurbaşkanı Francois Hollande çözüm olarak Türkiye, Lübnan ve Ürdün'e yardım edilmesi gerektiğini söyledi. Hollande, "Bu ülkelere yardım edilmeli ki mültecilerin kampları terk ederek bize kadar gelmeyi denemeleri sonucuyla karşı karşıya kalınmasın" diyerek gerçek niyetini açıkladı.

"Savaştan, zulümden, insan hakları ihlallerinden kaçan mülteciler büyük bir hareket içindeler. Örneğin, Suriye'ye komşu ülkeler dört milyona yakın mülteciyi barındırıyor. Yine Afganistan, Irak gibi ülkelerin çevresindeki ülkeler benzer şekilde büyük bir mülteci nüfusunu barındır-

yor. 2014'teki rakamlara baktığımızda Avrupa'nın kabul ettiği ve önümüzdeki yıllar için kabul etmeyi planladığı mülteci sayısı ile dünyadaki mülteci hareketliliği arasında büyük bir fark var. Kazalar, gemilerin batmasından dolayı yaşanan ölümler dikkati Avrupa'ya çekiyor ve Avrupa'ya dünyanın başka yerlerinden çok fazla mülteci ve göçmen akını varmış izlenimi doğuruyor. Ama aslında bu gerçekleri çok da yansıtmıyor" şeklindeki sözler Mültecilerle Dayanışma Derneği (Mülteci-Der) İdari Koordinatörü Pırl Erçoban ait ve emperyalistlerin meseleye nasıl yaklaştığının ipuçlarını veriyor bir bakıma.

Emperyalist devletler nisan ayında çok sayıda mültecinin denizde katledilmesinden sonra "Avrupa Birliği" olarak "10 maddelik bir plan" açıkladı. Bu aslında Avrupa'nın kendi içindeki çözümlerine dair ve esas olarak bir şeyler yapıyor mu? görüntüsünün verilmesinden başka bir şey değildir. Zira "10 maddelik planda" kaçakçılıkla mücadelede vurgusu ön plana çıkarılıyor. Kaçakçılık bu göçlerin nedeni değil, ancak bir sonucu olabilir. "Güvenli bölgelere" yasal ve güvenli erişimler sağlanmadıkça ve bu sorunlar devam ettikçe insanlar kaçakçılardan yardım beklemeye muhtaç hale getiriliyor.

Emperyalist ülkelerin devreye soktuğu kirli haksız savaşların sonucu yüz binlerce kişi yerlerinden ayrılmak zorunda kalıyor. Mülteci olmayı yaratan devletlerden çözüm beklemek abesle işigeldir ancak kendi yasalarına bir parça uyuyormuş gibi yapmalarını ve ikiyüzlü politikalarını bu kadar açıktan yürütmemeleri beklerdik.

Filipinler Komünist Partisi'nden rehin eylemi

H. Merkezi: Filipinler Komünist Partisi-Yeni Halk Ordusu (NPA) sözcüsü **Allan Juanito**, 29 Eylül'de Kuzey Mindanao'da Bukidnon, Misamis Oriental, and Agusan del Sur illerinde 10 askerinin öldüğü, onlarcasının da yaralandığı eylemi üstlendiklerini kamuoyuna açıkladı.

26. Piyade Taburu bünyesinde bulunan Barış ve Kalkınma Timi'nin lideri olan çavuş **Adriano de la Peña Bengil**, 19 Eylül'deki çatışmalarda NPA tarafından rehin alındı. Ordunun yaptığı kurtarma operasyonları başarısızlıkla sonuçlandı.

Compostela Vadisi NPA Bölge Alt Komutanlığı sözcüsü Aries Francisco, 30 Eylül'den beri haber alınamayan Yeniden Yapılandırılan Özel Hare-

kat Birlikleri üyesi uzman erbaş Niño Alavaro ve Marjon Anover'in savaş esiri olarak ellerinde bulunduğunu, haklarındaki soruşturmanın tamamlanması için güvenli bir bölgeye nakledildiklerini açıkladı. Rehin alınan bu iki özel hareketçi hakkında bilinenlerden bir tanesi de geçen yıl Montevista, Compostela Vadi'sinde çıkan çatışmada tutsak düşen üç NPA savaşçısına işkence yaptıkları olduğunu söylenildi.

"Tüm emperyalistler Suriye'den defolun!"

H. Merkezi: YKP/ML yapmış olduğu yazılı açıklamayla, Rusya'nın Suriye'ye açmış olduğu emperyalist savaşın karşısında yer aldıklarını ve Suriye halkına olası bir askeri operasyondan kaçınılması gerektiğini bildirdi.

"Tüm emperyalistler ve gericiiler Suriye'den defolun!" denilen açıklamada, "Ülkemizin karıştırılmasına geçit yok! Emperyalist üslure geçit yok!" vurgusu yapıldı 30 Eylül'de Suriye'de başlayan Rus hava saldırılarının iki şeye neden olduğunu bildirildiği açıklamada "Birincisi, çaresiz durumda ki sığınmacı göçünün artması ve iç çatışmaların derinleşmesiyle Suriye halkının daha fazla kanının dökülmesine ve felakete neden oldu. İkincisi, geri plandaki emperyalist güçlerin arasındaki çelişkilerin derinleştiği bölgede askeri çatışma teh-

likesi genişleyerek arttı" denildi.

"Washington, Moskova, Paris veya BM himayesinde herhangi bir uluslararası ittifakın yönettiği emperyalist müdahalenin yeniden yükselişe geçmesinden hem Suriye halkı hem de bölge halkları en büyük zararlı görüyor" denilen açıklamada Suriye'ye düzenlenen Rus hava saldırılarını ve yanı sıra Fransa veya ABD öncülüğündeki hava saldırıları da kınandı.

Haberî örgütlülüğe çevirmek Suzan olmaktadır!

Uzun süredir T. Kürdistanı'nda Cizir, Sur, Beytüşşebap, Bismil, Nusaybin vs. başta olmak üzere birçok bölgede sokağa çıkma yasakları ile Kürt halkına yönelik katliamlar gerçekleştiren TC devleti, aynı zamanda bu katliamları boşa çıkaran yurtsever, devrimci ve demokrat kamuoyuna yönelerek sindirme politikalarını sürdürmektedir.

Geçtiğimiz günlerde polis yine özgür basına yönelik terör estirerek Dicle Haber Ajansı (DIHA) muhabirinin, haber takibi sırasında kafasına silah dayayıp ölümlü tehdit etti; JINHA muhabirini kaçırmakla ölümlü tehdit etti. Egemenler, basın emekçilerini ölümlü tehdit ederek gerçekleri halktan gizlemeye, katliam, hırsızlık ve yolsuzluklarının üstünü örtmeye çalışmaktalar. Ancak özgür basın, pratiğiyle geçmişten bugüne halkın gerçekleri öğrenmesinin önüne ket vurulamayacağını defalarca gösterdi/göstermeye devam etmektedir.

Devrimci gazetecilik!

Bu cevaplardan bir tanesini de, özgür basına yönelik saldırılara karşı hayatının her anını örgütlülüğe çeviren **Suzan Zengin** vermiştir. Özgür Gelecek çalışmanı Suzan yoldaş gazetecilik yaptığı süre zarfında devrimci, sosyalist basın kimliği ile işçi direnişlerinin bir parçası olmuş ve objektifini işçi sınıfından yana çevirmişti. Emegi ve geleceği için direnen işçi sınıfının her daim sesi olan Suzan, profesyonel gazetecilik değil devrimci gazetecilik yaptığı için katledilen basın emekçilerinden bir tanesi oldu.

28 Ağustos 2009 sabahı evi polis tarafından basılarak bir komplo sonucu tutuklanan Suzan, yaklaşık iki yıl boyunca tamamen keyfi ve hukuksuz bir şekilde Bakırköy Kadın Kapalı Hapishane'de tutuklu kaldı. Tutsak olduktan sonra kalp rahatsızlığına yakalanan Suzan tecritle mücadele ettiği gibi hastalığıyla da uzun zaman mücadele etti. Çıktıktan sonra 17 gün direnen Suzan, iki yıl boyunca kaldığı hapishanede uygulanan tecrit politikaları ve hasta tutsakların tedavisini engelleyerek onları ölüme

terk eden zihniyet tarafından 12 Ekim 2011'de katledildi.

Özgür basına yönelik saldırılara karşı Suzan Zengin olmak...

Gazetecilik yaptığı süre boyunca boş zaman kavramı literatüründe olmayan Suzan yoldaş, işçi direnişlerinin bir parçası olduğu gibi, işçilerin ziyaretlerine giderek gittiği her haberî örgütlülüğe çevirirdi. Özellikle gazetecilik yaptığı Kartal bölgesinde ne kadar işçi direnişi varsa hepsinden haberî olan Suzan yoldaş, basına yönelik baskılara inat, işçilerin taleplerini, isyanlarını gazetesine nakış nakış işleyen devrimci bir gazeteciydi. Ezilen ve emeği sömürülen işçi sınıfının yanında olduğu için, patron yanlılarınca özel hedef seçilen Suzan, devrimci gazeteciliğin nasıl olması gerektiğine verilen bir yanıtıdır da aynı zamanda...

Özgür basın alanlarının ezilen ve yok sayılan halk kitlelerinin mücadelesiyle var olduğu su götürmez bir gerçekliktir. Geniş halk kitleleri üzerinde uygulanan baskı, emek sömürüsü, katliam ve saldırılara karşı özgür basın alanında Suzan Zengin olmak özgür basına yönelik sansüre ve baskılara da yanıt olmaktadır.

Mao'nun "Düşman saldırıyorsa durum iyidir" sözünü özgür basın alanına uyarlamak tam da yerinde olacaktır. Düşman özgür basın alanlarına saldırıyor. Çünkü özgür basın

düşmanın pişmiş aşına su katıyor. Çünkü yapmış oldukları katliamlara, hırsızlıklara, hak gasplarına, yalanlarına, talanlarına, halk düşmanlıklarına ayna tutuyor özgür basın. Buradan doğru, bulunduğumuz her alanda doğal muhabirlik yaparak egemenlerin korkularını büyütme bir vazife olarak görmek zorundayız. Çünkü özgür basın alanında, ezilen halk kitlelerinin seni duyuracak kamerasını ve kalemını halktan yana kullanacak militan ruhlu Suzan Zenginlere ihtiyaç var...

Özgür basın alanlarının ezilen ve yok sayılan halk kitlelerinin mücadelesiyle var olduğu su götürmez bir gerçekliktir. Geniş halk kitleleri üzerinde uygulanan baskı, emek sömürüsü, katliam ve saldırılara karşı özgür basın alanında Suzan Zengin olmak özgür basına yönelik sansüre ve baskılara da yanıt olmaktadır.

Kavgada Ölümsüzleşenler

Mustafa Kemal Alpınar: 1959'da Afyon'da dünyaya gelen Alpınar, çocukluk yıllarında okula devam etmesinin yanısıra babasının yanında da işe girerek çalışır. Gençlik yıllarında tanışır Proletarya Partisi ile ve bu dönemden itibaren her türlü oportünist, revizyonist, sosyal emperyalist görüşlere karşı tavizsiz direnişin adı olur. Alçakgönüllülüğü ve kararlılığı ile yoldaşlarının gönlünde yer edinen Alpınar, Afyon-Sandıklı gençliği içerisinde yürüttüğü çalışmalarla burayı anti-faşist gençlik açısından hareketli bir bölge haline getirir. Alpınar, 18 Ekim 1979'da 40-50 kişilik bir faşist grubun saldırısında alçakça katledilir.

Halil İbrahim Kater: Amedli olan Kater, daha çocuk yaşta Proletarya Partisi ile tanışır. İzmir'de Buca Lisesi'nde okurken lise faaliyeti içerisinde yer alır. Kater, Armenak Bakır'ın hapishaneden kaçırılması eyleminde ve Riha (Urfa) Siverek'teki gerilla birimi içerisinde yer alır. Burada Ekim 1980'de bir ev toplantısı sırasında meydana gelen bir kazada ölümsüzleşir.

Osman Özcan Doyuranlar: 12 Eylül önce Proletarya Partisi ile tanışan Doyuranlar, 12 Eylül sürecinde gözaltına alınarak yoğun işkencelere maruz kalır. Bu süreçte kısmi çözüme yaşasa da özeleştirerek faaliyete geri dönme isteğini belirten Doyuranlar, 1982'nin Ekim ayında Lüleburgaz'da işkenceci cellatlar tarafından katledilir.

Aslan Yıldız: Proletarya Partisi taraftarı olan Yıldız, Dersim'in Ovacık ilçesinde dünyaya gelir. 1994 yılının Ekim ayında kontrgerilla tarafından kaçırılan Yıldız, katledilir.

Özgür Karabulut: Yozgat-Çekerek'te 1974 yılında dünyaya gelen Karabulut, küçük yaşlardan itibaren devrimci mücadeleye yakın bir ortamda büyür ve genç yaşlarında Proletarya Partisi ile ilişkilendirilir. Komşolun İstanbul örgütlenmesinde görev alan Karabulut, bu yıllarda darbeye tasfiyeciliğe karşı amansızca mücadele verir. 1995 yılında tutuklanan Karabulut, hapishaneden çıkınca gerilla alanında mücadelesine devam eder ve "Bakış" adını alır.

İyi bir eylemci, iyi bir örgütçü ve yorulmak bilmeyen bir devrim hamalı olan Karabulut, 20 Ekim 1997'de Amasya-Taşova'da bir ihbar sonucu düşman tarafından kuşatılır ve yaşanan çatışmada şehit düşer. Karabulut, tüm mücadele yaşamı boyunca tüm yeteneklerini mücadele için kullanma ve geliştirme çabasının adı olur.

Amara belgeseli: Tarihe düşülen bir not mu? Popülarite kaygısı mı?

Devletin insanlara ağır acılar yaşattığı günlerden geçiyoruz. Aynı sokağın çocukları olduğumuz yoldaşlarımızı, si-perdaşlarımızı, çocuklarımızı vuruyor ve aslında umudumuzu katletmeye çalışıyor. Elbette boyun eğdiremeyecekler bize ama kalbimizde büyük acılarla bakacağız bugünlerden sonra göğe...

Suruç şehitlerine dair bir belgesel gösterimi gerçekleştirildi geçtiğimiz günlerde. Kendisi de **Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF)**'nin "**Berber Savunduk, Beraber İnşa Edeceğiz**" kampanyası dahilinde Pirsûs'a (Suruç) giden **Garip Çelik**'in katliam anına dair yaptığı çekimlerden hazırladığı "**Amara-Suruç**" belgeselinin İstanbul'da Kadıköy Theatron'da gösterimi yapıldı. Aynı gün içinde 5 seans şeklinde gerçekleştirilen gösterime ilgi yoğundu. Peki belgesel bu ilgiyi hak ediyor muydu?

33 dakikalık belgesel gösterimi 2 kez art arda izledim. Her ikisinde de

gözyaşlarına boğuldum ve hıçkırılmak için ya elimi ya mendilimi ısır-dım. Ama onları daha yakından tanıyanlar, katliamdan yaralı kurtulanlar arasında olanlar ise hıçkırıklarını tutamadılar. Hem o sırada hem sonrasında kafamda o kadar çok soru işareti oluştu ki, vicdanen kendimi rahatsız hissettim!

Bir belgeselin iyi olması, ne denli ağılattığı ile paralel mi? Bir katliamı anlatan bir belgeselden az da olsa teknik açıdan bir estetik beklemek vicdansızlık ve düşüncesizlik mi? Ve hepsinden önemlisi katliamda şehit düşenlerin politik kimlikleri ve amaçları bu belgeselde neden bu kadar silik?

Suruç Katliamı her birimiz için öyle bir yara ve hala sıcak ki, bugün sırf şehitlerimizin fotoğraflarını art arda sıralayan herhangi bir görsel bile bizi duygulandırmaya yeterken; "belgesel", "tarihsel doküman" gibi iddialı isimlerle bir yapıma girişiliyorsa, bu-

nun hakkını vermek gerekir. Ayrıca katliamın kendisinden bu kadar çok görüntüye yer vermek izleyiciye ne kazandırır diye düşünmek gerekir. Yalnızca hüznün ve yılgınlık yükleyorsa orada bir yanlışlık var demektir. Ya bilinçli olarak kitleleri etkilemeye (tabii ki olumsuz yönde) dönük bir çaba söz konusudur ya da bilinçsiz bir şekilde elindeki tüm görüntüleri kullanma kaygısı...

Tüm bunlar bir kenara, elbette yönetmen kendisini geliştirir ve çok önemli eserlere imza atabilir, ancak bu belgeselde unuttuğu bir şey var: Bu SGDF kimdi, orada ne işi vardı ve bu belgeselin mesajı neydi? Kimi katliamdan kurtulanlara yer verilen bu belgeselde bu süreci esas örenlere yani SGDF'lilere neden yer verilmediği kafamızda ciddi soru işaretleri barındırırken, tarihe not düşmesi istenilen böylesi bir belgesel çalışmasının, belgesel yapan kişiye po-

pülarite kazandırmasının yanı sıra bir mesajının da olması gerekmez mi? Bence gerekir!

(Bir ÖG okuru)

Sanat ve sanatçı kavramları tartışılan ve her anlayış tarafından farklı yorumlanan kavramlardır. Günümüzde hala bu kavramlar üzerine yapılan tartışmaları sıkça duyuyoruz. Her iki sınıfta kendisine ait ve özgü bir penceresi vardır ve birçok kavramda olduğu gibi sanat-sanatçı kavramlarını da bu iki sınıf (ezen ve ezilen sınıflar) kendi penceresinden bakarak yorumlarlar. Bizim penceremiz işçi sınıfının penceresidir. Bizim sanata ve sanatçıya bakışımızı en iyi yine bizden bir sanatçı özetler. Gelin istiyorsanız Yılmaz Güney'in "*Halkın sanatçısı halkın savaşçısıdır*" sözüyle konuya giriş yapalım.

Sanatçı sanatını kim için, ne için yapar ve kimden beslenir? Bu soruların cevabına baktığımızda gerçek sanatçı, sanatını halk için, ezilen milyonlar için yapar ve yine sanatını bu halktan aldığı duygu ile şekillendirir. Bu halkın gözyaşı ile yoğurur hamurunu ve bu halkın sevinçleri ile halaya du-

Devlet eliyle-emriyle yazılmış "Teröre hayır, kardeşliğe evet" bildirisine imza atan korkaklar halkın gönlünde değil tarihin çöplüğü de yerlerini alacaklardır. Bunu bize bizzat sanatın resmi tarihi gösterdi ve göstermeye devam edecek.

rur. Bir sanatçı ne kadar çok ezilenden yana yer alır, onların kavgasını kendi kavgası olarak bellerse o kadar çok beslenir ve "sanatçı" sıfatını hak eder. Eğer durum böyle olmasaydı Pir Sultanlar, Nesimiler ve daha niceleri günümüze kadar gelebilir miydi?

Birileri sanatçı mı dedi?

Peki ya sahtekâr ve ikiyüzlüler!

Bazıları da vardır ki "saray soytarılığında" bir adım öteye gitmemişlerdir ve gidemezler. Geçmişte Osmanlı sarayında padişahın mutluluğu için "sanat" yapanlar bugün karşımıza TC'nin baskıcı politikalarını haklı ve normal göstermek ve yoz kültürünü yayma görevini üstlenmiş, halkın acılarından bir haber, halkı küçümseyen edellerle yollara düşmüş "insancıklar" oluvermişlerdir. Ha bir de orta yolcular var ki bunlar en sinsi, en tehlikelileri. Çünkü bunların renkleri belli değildir. Neyi savunduklarını, kimden yana olduklarını anlamakta güçlük çekeriz. Toplumsal muhalefet yükselmiş ise kendilerine "kâr-prestij" sağlamak için senden benden daha çok halkçı olurlar; fakat devletin baskısını hissettiklerinde yada mevzu bahis "vatan" olduğunda hemen "padişahım çok yaşa" demeye başlarlar. Öyle söylemlerde bulunur, öyle bildirilere imza atarlar ki sağcılar sağcılığından süphe duyar. Çünkü halkın sevgisi ve parasıyla kurdukları düzenlerinin bozulmasını istemezler. Bu yüzden bazı iyi niyetli arkadaşların "Teröre hayır, kardeşliğe evet" bildirisine imza atan bazı isimlere şaşırması normal ama paniğe gerek yok. Halkın sanatçısı ile saray sanatçısını ezilenler ayırt edebiliyor.

Hayırdır bu bildiri neyin nesi?

Devlet, 7 Haziran sonrası hız verdiği katliamları halkın gözündeki "kendini

temize çıkarmak" için arkasına "sanatçı" ordusunu alarak yola koyuldu. Devletle her zaman yürüyen uyanıklar, Kibariye, Orhan Gencebay ve Adnan Şenses vardı. Ama bu bildiride Tarık Akan gibi isimlerin olması bazı arkadaşları "şaşırttı."

Devlet insanları katledip, ölü bedenlere işkence edip, akrebin arkasından sürüklüyor; kadın gerillanın çıplak bedeni üzerinden o iğrenç politikalarını sergiliyor; çocuklar parklarda katlediliyor; analar çocuklarının ölü bedenlerini dondurucularda bekletiyor; bu isimlerin TSK'ya destek bildirgesi yayınlaması ne "garip" değil mi? Tabii ki garip değil. Eğer fil uçsaydı garip olurdu. Herkes misyonunu oynamak zorunda. Sanatçı sanatını sergileyecek, soytarı da oyununu oynayacak ki fark ortaya çıksın.

Bizler biliyoruz ki Yılmaz Güney gibi daha niceleri korkak olmadığı için, halkın davasını satmadığı için, kendi çıkarları uğruna gerçeklere gözlerini kapatmadığı için, Kürt anaların çığılığı oldukları için, maden işçisinin kazmasında ki ses oldukları için, fabrikada çalışan gencin umudu oldukları için bugün hala aramızdalar.

Ama devlet eliyle-emriyle yazılmış "Teröre hayır, kardeşliğe evet" bildirisine imza atan korkaklar halkın gönlünde değil tarihin çöplüğü de yerlerini alacaklardır. Bunu bize bizzat sanatın resmi tarihi gösterdi ve göstermeye devam edecek.

İstanbul: Cumartesi Anneleri 550. haftalarında Ankara'daki Barış Mitingi öncesinde meydana gelen bombalı saldırıyı protesto ettiler; **"Katliamlarınızla barış talebimizi engelleyemezsiniz"** dediler.

Her hafta gözaltında kaybedilenlerin fotoğraflarını taşıyan Cumartesi Anneleri, bu hafta kaybedilenlerin fotoğraflarını taşımadılar. Gözaltında kaybedilen Cemil Kırbaç'ın abisi **Mikail Kırbaç**, bu hafta fotoğrafların taşınmaması ile ilgili olarak **"Bizim derdimiz ellerimizdeki resimlerin çoğalmamasıydı. Önce Amed, sonra Suruç, şimdi de Ankara. Bu fotoğraflar nereye sığacak?"**

"Bu katliamın faillerini Amed'ten, Suruç'tan tanıyoruz"

dedi. Hasan Ocak'ın abisi **Ali Ocak** ise, 20 yıldır devletin kirli politikalarını açığa çıkarmak için uğraştıklarını belirtti ve **"Halklarımızın barış umuduna saldırdılar. Onlar bu coğrafyada kanla besleniyorlar"** dedi.

Rıdvan Karakoç'un abisi **Hasan Karakoç**, **"Lanet olsun iktidarı-**

nıza, insanlığımıza" diyerek başladığı konuşmasını **"Zulmün artsın, zulmün artsın ki suçun artsın; suçun artsın ki cezan artsın"** diyerek sonlandırdı.

550. hafta Cumartesi Anneleri eyleminde basın açıklamasını Cumartesi İnsanları'ndan **Meral Çıldır** okudu. Çıldır, Ankara'da yapılan saldırıyı kınayarak başladığı açıklamasında **"Toplumun barış içinde yaşama hakkı talebine yapılan bu vahşi saldırıyı kim yapmış olursa olsun, sorumlusu şiddetli bir yönetme tekniği olarak kullanan iktidardır. Hukuku ve temel insan haklarını tanımayan bu iktidar yaşanan katliamın sorumlusudur"** dedi.

"Direnmek dışında başka çaremiz yok"

İstanbul: Halkın yaşam alanları bin bir türlü yalan, dolan ve sahtekarlıklarla talan edilmeye çalışılıyor. Şehirlerde tarihi eserleri, yeşil alanları, sahil kıyıları, parkları, ormanları... bir bir ranta kurban eden sermaye ortakları ranta açamadıkları alanları ise, ya "iyileştirme" adı altında ya "riskli bina" ilan ederek yıkım çabası içerisindedir. Gözünü sermaye hırsı bürüyenlerin son adreslerinden bir tanesi de İstanbul Beyoğlu'nda bulunan tarihi binalar oldu.

Afet yasası kapsamında riskli bina tespiti nedeniyle boşaltılması için tebligat gönderilen binaların sahipleri emek teknelerini kesinlikle ranta feda etmeyeceklerini bildiriyor. Bu anlamda, Beyoğlu'nda afet yasası kapsamında riskli bina ilan edildiği için boşaltılma tehdidiyle karşı karşıya kalan bina binalar için Beyoğlu Kent Savunması ve Beyoğlu esnafı afet yasasına karşı bir direniş başlattı. Bizde yıkılacak binalardan bir tanesi olan 70'lik Pub isimli restoranın sa-

hibi, **Taylan Kulaçoğlu** ile bir röportaj gerçekleştirdik.

Binanın 2. dereceden tarihi eser olduğunu bildiren Kulaçoğlu, altında büyük bir su sarnıcı olduğunu söyleyerek, **"Biz 30 cm'lik bir pencereyi 50 cm'e çıkardık diye 5 yıla yargılanıyoruz. Ama kendileri bir günde gidip tarihi binaya yıkım kararı alabiliyorlar. Çünkü bu binayı yıkıp yerine büyük bir otel yapmak istiyorlar"** dedi.

"Burada ki mesele tamamen bir rant meselesi"

"Sonuna kadar direneceğim" vurgusunu yapan Kulaçoğlu şunları söyledi: **"İnsanların bin bir türlü emek harçayarak açtığı iş yerlerinin bir anda boşaltılması isteniyor. Büyük paralarla bütün varlıklarını yokluklarını buraya koyuyorlar ve bir süre sonra zengin birisi gelip binanızı alıyor. Ve diyor ki ben buraya otel yapacağım, ceketinizi alın gidin. Üstelik size verdiği sürede atmış gün ve**

bunun karşısında kiracı olarak yapabileceğiniz hiçbir şey yok. Mahkemeye veriyorsunuz, mahkemede mülk sahibini koruyor. Biz normalde 2009'da girdik bu binaya ve bizim 2020'ye kadar kira sözleşmemiz var. Rant peşindekiler için uzun bir süre olduğu için böyle bir planla karşımıza çıktılar Yani burada ki mesele tamamen bir rant meselesidir."

"Afet yasası değil, işgal planı"

Kulaçoğlu, binayı satanın, alanın ve riskli bina kararı verenin Beyoğlu Belediyesi olduğunu vurgulayarak bu projenin tamamen bir rantal dönüşüm olduğunu altını çizdi. Kulaçoğlu aynı zamanda, İstiklal Caddesi üzerinde her gün bir mekanın tahliye edildiğini de ekledi. Borçlar Kanunu ve Afet Yasası ile sermaye ortaklarının Beyoğlu'nu ele geçirmeye çalıştığına dikkatleri çeken Kulaçoğlu, bunun bir el değiştirme aynı zamanda işgal planı olduğunu söyledi.

"Direnişimize duyarlı herkesi davet ediyoruz"

Kulaçoğlu direnmek ve el ele verip mücadele etmek dışında başka çarelerinin olmadığını belirterek şunlara dikkat çekti: **"Yaşadığımız bu süreçten doğasına ve çevresine sahip çıkan insanlar olmadan çıkmamız mümkün değil. Çünkü devletin mahkemesi, zabıtası, yasası bütün hepsi sermayeden yana. Ancak buradan ceketimizi alıp çıkmayacağız. Bunu hem mülkün sahipleri bilsin. Hem de yasayı çıkaranlar bilsin. Ranta, talana ve hırsızlıklara karşı direnişimize duyarlı herkesi davet ediyoruz."**

cıyla dolaştırıldıktan sonra serbest bırakıldı. Zeybek'e bu sırada "Madem kadın haber ajansımız, anneler niye ağlıyor bize anlat?" gibi sorular sordu.

Yarım saatin ardından aynı cadde üzerindeki İnönü Parkı'na getirilen Zeybek'in araç içinde fotoğrafları da çekildi.

Böyle "dost" düşman başına!

Mersin: Mersin'de bir YDG okuruna dönük facebook adresine taciz mesajları gönderildi. Burcu Aydın isimli fake hesaptan; **"Terörle mücadeleden takibe alındın ve ev adresin tespit edildi. Ev adresine yakın zamanda baskın düzenlenecek. Sıra sana geliyor. Tavsiyem dikkatli olman. Kim olduğumun önemi yok. Ben bir dost"** şeklinde mesajlar gönderilirken bu durumu yaklaşık 3 hafta sonra fark eden YDG okuru, İHD'ye başvuruda bulundu.

Mersin Yeni Demokrat Gençlik konuyla ilgili yaptığı açıklamada şunları ifade etti: **"Okurumuz üzerinde psikolojik baskı ve taciz hali yaratmaya çalışanların kim olduklarını gayet iyi biliyoruz. Her şekilde yıldırmaya çalışılan devlet, sosyal medyadan da saldırı ve baskısını eksik etmiyor. Hiçbir baskınız bizi yıldırmaya yetmeyecek. Korkmuyoruz!"**

Kartal'da kahvaltı etkinliği

Kartal: 4 Ekim Pazar günü Kartal'da bir araya gelen Partizan okurları, bir kahvaltı etkinliği düzenleyerek seçim süreci ve önümüzdeki sürecin değerlendirilmesi ve özelde bu tür etkinliklerle bir araya gelerek mücadelenin büyütülmesini hedeflediklerini belirttiler.

Kahvaltı etkinliğinde, yeni okurların talebiyle Partizan'ın genel ideolojik ve politik hattının aktarımı yapıldı. Okurlarında aktarımlarda bulunmasıyla tartışmalar devam ettirildi. Yeni okurlar mahallelerindeki çeteleşme, yozlaşmanın devletin bir politikası olduğunu politikaya ancak örgütlü mücadele ile karşı çıkılabileceğini belirttiler.

Kahvaltı sonrasında uzun süredir Kartal örgülünde yürütülen eğitim faaliyeti kapsamında, yeni eğitim programı çıkarılarak kahvaltı etkinliği sonlandırıldı.

JİNHA muhabiri polis tarafından kaçırıldı

H. Merkezi: JİNHA muhabiri **Filiz Zeyrek**, Adana'nın Seyhan İlçesi'nde polisler tarafından kaçırıldı. Zeyrek'in yarım saat boyunca gezdirildiği araçta fotoğrafı da çekildi.

Çakmak Caddesi'nde Terörle Mücadele Şubesi'nden polisler tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeden ve zor kullanılarak polis aracına bindirilen Zeyrek, yarım saat boyunca polis ara-

Ankara

Xarpet

Kadıköy

“Katilleri tanıyoruz”

ANKARA

* Katliamın ardından Konur Sokak'ta biraraya gelen kitle, sokağın girişini kapatarak sokağa girenlere yönelik üst araması yapmaya ve kontrol noktaları kurmaya başladı. Buradaki olaya polis gaz bombaları ile saldırdı, kitle direnişle karşılık verdi.

* Katliamın ardından Ulus dolmuş duraklarının bulunduğu yerde aralarında çok sayıda YDG ve Partizan okurunun olduğu kitleye dolmuş şoförleri ve esnafın da aralarında olduğu sivil faşist bir grup saldırdı. Kitleyi linç etmeye çalışan sivil faşistlerin saldırısında YDG'li-lerden birinin kolu kırılırken çok sayıda kişi de çeşitli yerlerinden yaralandı. Kitleyi linç etmeye çalışan faşist grup aynı zamanda Partizan flamlarını da yaktı.

* Akşam saatlerinde NATO Yolu'nda biraraya gelerek Tuzluçayır Meydanı'na yürüyen ve katliamı kınayan kitlenin açıklama yapmasının ardından polis gaz bombası ve tazyikli suyla saldırdı. Polisin saldırısından sonra kitle ara sokaklara dağıldı, mahallede çatışmalar yaşandı.

* 11 Ekim'de katliamın gerçekleştiği saatte yeniden tren garı önünde buluşmak isteyen kitleye polis barikat kurarak engel olmaya çalıştı. Onbinlerce kişinin biraraya geldiği meydana karanfiller birakan kitle polisin tehditlerine ve ara ara saldırılarına rağmen şehitlerinin bir kısmını memleketlerine uğurladı. Ayrıca EMEP GYK Üyesi **Korkmaz Tedik** ile **Sevgi Öztekin** ve **Uygur Coşkun**'un cenazeleri Batıkent'te yapılan törenin ardından Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verildi.

* 11 Ekim'de Halkevleri'nin Tuzluçayır'daki standına saldırılmasının ardından aralarında Partizan, YDG ve YDK'nın da bulunduğu çok sayıda kurum ve Tuzluçayır halkı katliamı protesto etti. Bu eyleme de saldıran polis kitle arasında çatışma çıktı. Buna rağmen gitgide kitlesellenen eylemde polis geri çekilmek zorunda kaldı ve kitle açıklama yaparak eylemi sonlandırdı.

İSTANBUL

* Katliamın hemen ardından Kadıköy ve Galatasaray Lisesi önü eylemlerin adresi oldu. Birkaç kişinin oturma eylemi ile başlayan eylemler ilerleyen saatlerde kadar yüzlere ulaştı. Kitle daha sonra genel çağrıya uyarak saat

18.00'de Tünel'de buluştu.

On binleri aşan kitle “**Katilleri tanıyoruz. Faşist saldırıları ve katliamlara karşı direneceğiz**” yazılı pankart açarak Galatasaray Meydanı'na yürüdü. Burada yapılan saygı duruşunun ardından açıklamalar yapıldı ve ardından oturma eylemi gerçekleştirildi. Oturma eylemi sonrası kitle Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Burada polis engeli ile karşılaşan kitle yön değiştirerek Tarlabası'na yürüdü ve burada caddeyi kesti. Sloganlar atarak yürüyen kitle TRT binası önüne geldiğinde polisin saldırısı ile karşılaştı. Kısa süreli yaşanan çatışmanın ardından kitle ara sokaklara dağılarak eylemi sonlandırdı.

* **Gazi**: Cemevi önünde toplanan binlerce kişi, “**İnadına Barış**” pankartı açtı. Aralarında Partizan'ın da bulunduğu binlerce kişi, “**Katil devlet hesap verecek**” ve “**Şehid Namirin**” sloganları eşliğinde yürüdü. Kitle Gazi girişine geldiğinde polis yürüyüşe izin vermeyerek saldırdı. Saldırı sonrası gençlerin halkı korumak için öz savunmaya geçmeleriyle birlikte polis saldırısı ve militanların direnişi bütün mahalleyle yayıldı. Mahallede YDG-H, TKP/ML-TİKKO, MLKP milislerinin polise direnişi sürerken polis otomatik silahla halkın üzerine ateş açtı. Çatışmalar militanların kontrolü eşliğinde son buldu.

* **Sarıgazi**: Sarıgazi Dayanışması'nın çağrısıyla, Vatan İÖO önünde toplanan kitle Demokrasi Caddesi'ne yürüdü. Öfkelerini sloganlara sığdıramayan binlerce kişi, “**Katliamlara karşı sokağa çık**” pankartı arkasında yürüdü. Aralarında Partizan, ESP, YDG ve DHF vd. kurumların bulunduğu yürüyüşün sonlandığı Demokrasi Caddesi'nde polis kitleye saldırdı. Saldırının ardından Sarıgazi halkı ve MLKP, TKP/ML-TİKKO-TMLGB, MKP militanları polis saldırısına karşılık verdi. Çatışma geç saatlerde militanların iradesiyle son buldu.

* **Kartal**: Katliamın hemen ardından sokağa çıkan ve çağrı yapan, aralarında Partizan ve YDK'nın da bulunduğu kurumlar Kartal Meydanı'na yürüyerek burada oturma eylemi gerçekleştirdi. 11 Ekim'de ise “**Yastayız, isyandayız**” diyen çok sayıda kişi Kartal Kazım Meydanı'ndan Kartal Meydanı'na yürüdü. Aynı gün akşam saatlerinde ise kitle bu kez Kartal Mey-

Beylikdüzü

danı'ndan şehitlerin getirildiği Kartal Cemevi'ne yürüyüş gerçekleştirdi.

* **Gülsuyu**: Gülensu Son Durak'ta buluşan mahalle halkı yoğun yağmura rağmen Ankara'da yaşanan katliama karşı ses çıkardı. Yüzlerce kişi “**Yılmayacağız, barış kazanacağız**” yazılı pankart açarak meşaleler eşliğinde yürüdü. Çevredeki halkın da ıslık ve alkışlarla destek verdiği yürüyüş Heykel Meydanı'nda yapılan basın açıklamasının ve saygı duruşunun ardından sonlandırıldı.

* **Beylikdüzü**: HDP ve Barış Bloku tarafından Özgürlük Meydanı'nda düzenlenen eylemde katliam protesto edildi. Kitlenin “**Yastayız, isyandayız! İnadına barış, inadına HDP**” yazılı pankart açtığı eylemde Partizan okurları da “**Amed'den Cizreye, Suruç'tan Ankara'ya, alanlara!**” yazılı pankart açtı. Açıklama sonrası yürüyüşe geçen kitle Beylikdüzü'nü dolaşarak tekrar meydana gelip eylemi sonlandırdı.

* **Esenyurt**: Halk Köyiçi Meydanı'nda biraraya gelerek bir basın açıklaması yaptı. Eylem sırasında konuşmalar sık sık kitlenin “**Katil Erdoğan**”, “**AKP halka hesap verecek**”, “**Şehid namirin**” gibi sloganlarıyla kesildi. Partizan ve YDG okurlarının da katıldığı eylemde Emek Gençliği adına da bir konuşma gerçekleştirdi. Eylem sırasında “**güvenliği**” almak için kitlenin etrafını saran polis, eli tetikte bir şekilde bekliyor ve kitlenin çok yakınına getirdiği TOMA ile kitleyi provoke etmeye çalışıyordu.

* **Avcılar**: Ankara'daki katliamda 3 canını kaybeden Avcılar halkı Emek ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla Marmara Caddesi girişinde toplandı. Aralarında Partizan ve YDG okurlarının da olduğu kitle buradan sloganlarla “**Sara-**

yın bombalarına karşı inadına barış” pankartını açarak AKP ilçe binasının önüne doğru yürüyüşe geçti. Kitle AKP ilçe binasının yakınlığında polis barikatlarıyla durduruldu. Burada kitle ile polis arasında yaşanan kısa süreli bir arbedenin ardından basın açıklaması yapıldı.

XARPET/ELAZIĞ

Partizan'ın da aralarında bulunduğu **Emek ve Demokrasi Güçleri**, katliamı protesto etmek için 10 ve 11 Ekim'de de yürüyüş yaptı. Fevzi Çakmak Mahallesi, Değirmenli Park'ta toplanan Emek ve Demokrasi Güçleri üyeleri kortej halinde Hozat garajına doğru yürüyüşe geçti. Hastane Caddesi'nden sloganlarla Hozat garajına varan kitle burada Ankara'daki patlamada hayatını kaybedenler için saygı duruşunda bulundu, sloganlarla saldırıyı lanetledi.

AMED

* **Kayapınar**'ın Huzurevleri Mahallesi başta olmak üzere birçok noktada balkon ve camlara çıkarak tencere-tavalarla gürültü eylemi gerçekleştirdi.

* **Bağlar** ilçesinde ise Emek Caddesi'ne çıkan ve aralarında YDK'luların da bulunduğu kitle, yaşanan katliamı kınadı. Kitlenin eylemine polis gaz bombalarıyla saldırdı; çatışma yaşandı.

KIBRIS

Kitlesel bir topluluğun bulunduğu Kuğulu Park çevresinde polisin geniş güvenlik önlemleri aldığı gözlemlendi. Aralarında Partizan ve YDG okurlarının da bulunduğu kitle adına yapılan açıklama “**Bizler de barış şehitlerine söz veriyoruz barışın bayrağını barışa kavuşturacağız**” sözleri ile son buldu.

On binler: “Döktüğünüz kanda boğulacaksınız!”

DERSİM

10 Ekim günü esnafın kepenk kapattığı Dersim’de halk binler olup sokağa çıktı. 11 Ekim’de de DİSK, KESK, TMMOB, TTB çağrısıyla Sanat Sokağı’nda toplanan Dersim halkı katliamda yaşamını kaybedenleri andı. Protesto yürüyüşüne sendikaların yanı sıra HDP, ESP, EMEP, DHF, Partizan, YDG ve YDK da katılım gösterdi. “**Amed-Suruç-Ankara. Katilleri Biliyoruz, Hesabı Sorulacak**” pankartıyla Seyit Rıza Meydanı’na doğru yürüyüş yapıldı. Burada şehitler için saygı duruşu ve ardından açıklama gerçekleştirildi. KESK çağrısıyla emekçiler iş bırakacak, öğrenciler ise üniversitede dersleri boykot edecek. Ayrıca katliamda şehit olan **Mesut Mak** ve **Adil Gür**’ün cenazeleline katılım çağrısı yapıldı.

İZMİR

* **Alsancak**’ta gerçekleştirilen protesto eyleminde polis saldırısı oldu. 64 kişi işken-ceyle gözaltına alındı. Bornova, Menemen, Bayraklı ve Karabağlar’da da halk sokağa çıktı. Menemen’de ise gözaltına alınmaya çalışan Menemen HDP ilçe Eşbaşkanı Fatma Aygül’ün polisin hakaretlerine maruz kaldığı, polislerin Aygül’ü, “*Bir kadın olarak seni ayağımızın altına alırız*” şeklinde tehdit ettiği öğrenildi.

BURSA

* **Gemlik**: Partizan okurlarının da içerisinde yer aldığı kitle Dereboyu Taşköprü’de toplandı. Bir süre ajitasyon çekilerek, slogan ve ıslık eşliğinde süren eylem, kitlenin Taşköprü’de yolu trafiğe kapatarak oturma eylemine geçmesi ile devam etti. Oturma eylemi şiiir ve sloganlarla devam etti.

ADANA

KESK, DİSK, TMMOB ve TTB Adana Şubeler Platformu tarafından örgütlenen ve Partizan ile YDG okurlarının da katıldığı basın açıklaması İnönü Parkı’nda gerçekleştirildi. Yapılan basın açıklaması sırasında “**Katil Erdoğan**”, “**Katil devlet hesap ve-**

İngiltere

recek” sloganları atıldı. Açıklama sonrası yürüyüşe geçmek isteyen kitleye polis izin vermedi. Kitle oturma eyleminin ardından eyleme son verdi.

ÊLÎH

HDP binası önünde yüzlerce kişi Atatürk Parkı’na doğru katliamı protesto etmek için yürüyüşe geçti. Yürüyüşe HDP’li vekil adayları da katıldı. Kitlenin önünü kesen polis gaz bombaları ve tazyikli su ile saldırdı. Saldırıya rağmen yürüyüşte ısrar eden yüzlerce kişi polise taşlarla karşılık verdi.

WAN

Binlerce kişi merkez İpekyolu ilçesinde bulunan Fevziye Teyran Parkı’nda bir araya geldi. Aralarında YDG okurlarının da olduğu ve “**Döktüğünüz kanda boğulacaksınız**” pankartı taşıyan kitle, sık sık “**Kürtistan faşizme mezar olacak**” ve “**Katil AKP**” sloganları attı. Yapılan konuşmanın ardından kitle 2 Nisan kavşağına doğru yürüyüşe geçti.

Kavşakta oturma eylemine geçen kitleye bir süre sonra polisler gaz, tazyikli su ve ses bombaları ile saldırdı. Yaşanan çatışmalarda kimi yolları trafiğe kapatan kitle, ateşler yaktı. Kentin en işlek caddesi olan Cumhuriyet ve Maraş caddelerine de sığılarak saat-

lerce devam eden çatışmalar, polisin geri çekilmesiyle son buldu.

AVRUPA

İngiltere: 11 Ekim günü başta başkent Londra olmak üzere Liverpool ve Sheffield kentlerinde de protesto eylemleri yapıldı.

* **Partizan**’ın da katıldığı Britanya Demokratik Güç Birliği’nin çağrısıyla binlerce insan Downing Street’te bulunan Başbakanlık Binası önünde toplandı. Saygı duruşu ve açıklamalar gerçekleştirildi. Ayrıca İşçi Partisi Lideri **Jeremy Corbyn**’ın Ankara katliamına yönelik mesajı da okundu. Yürüyüş BBC binası önünde sonlandırıldı.

* **Londra**: Woodgreen’de aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu binlerce kişinin bir araya gelmesiyle gerçekleşen eylemde saygı duruşu ve ardından Demokratik Güç Birliği ve Kürt Halk Meclisi adına açıklamalar yapıldı. Daha sonra kitle yolu trafiğe kapatarak Harringey’de bulunan Kürt Toplum Merkezi’ne yürüdü.

Almanya

* **Hamburg**: ATİK’in de aralarında olduğu Demokratik Güç Birliği, Hachmann Platz’da protesto eylemi gerçekleştirdi. Yürüyüş Dammtor Parkı’nın önünde son buldu.

* **Mannheim**: Demokratik Güç Birliği tarafından Tren Garı önünde gerçekleştirilen

mitinge **Partizan**, **ATİF**, **AGİF**, **Yeni Kadın**, **YDG**, **ADHK**, **NAV-DEM**, **AABF** vd. katılım sağladı. Miting konuşmalarından sonra sloganlar eşliğinde son buldu.

Avusturya

* **Innsbruck**: Katliam Innsbruck’ta hem yerli hem de göçmen anti-faşistler ve Tirol Demokratik Güç Birliği tarafından protesto edildi. Anna-Saule önünde bir araya gelen kitle katliamı yansıtan dövizler açtı.

İtalya

* **Viyana**: VDGB ve HDP’nin çağrısıyla parlamento önünde kitle dövizler ve pankartlar açtı. Eyleme, **Demokratik Kürt Toplum Merkezi**, **ATİGF**, **ADHF**, **DİDF**, **AABF**, **Komintern**, **EMEP**, **Anadolu Federasyonu** ve çeşitli parti ve sendika temsilcileri katıldı. Parlamento önünde yapılan mitingden sonra Ring Caddesi kapatıldı ve Devlet Operası’na yürüyüş yapıldı.

Fransa

* **Paris**: Aralarında ATİK ve Partizan’ın da bulunduğu Türkiyeli devrimci, demokrat kurum, Kürt yurtsever hareketin kurumları, Alevi kurumları ve Fransız kurumlarının çağrısıyla, ilk eylem 10 Ekim günü yapıldı. Cumhuriyet Meydanı’nda binlerce kişi bir araya geldi. Eylemde katledilenler için saygı duruşu ve açıklamalar yapıldı. Daha sonra Riha (Urfa) milletvekili **Osman Baydemir** bir konuşma yaptı. Daha sonra kitle sloganlarla Cumhuriyet Meydanı’ndan Strasbourg St-Denis kemerine kadar yürüyüşe geçti.

* İkinci eylem yine aynı kurumların çağrısıyla 11 Ekim günü yapıldı. Yine Cumhuriyet Meydanı’nda toplanan kitle katledilenler için yapılan saygı duruşu ve Erdoğan, AKP ve DAİŞ’i teşhir eden sloganlarla eylemin startını verdi. Devamında Fransız Komünist Parti Genel Sekreteri **Pierre Laurent** bir konuşma yaptı. Laurent’in konuşmasından sonra kitle sloganlarla Chatelet Meydanı’na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca kurumlar adına konuşmalar yapıldı. Partizan ve ATİK adına da Fransızca bir konuşma yapıldı. Etkinlik boyunca Partizan tarafından hazırlanan bildiri yoğun şekilde dağıtıldı.

Dersim

Gemlik

Paris

Rojava Komutanlığı’ndan katliam açıklaması

H. Merkezi: Katliamın ardından **Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) Rojava Komutanlığı** tarafından “**10 Ekim katliamını unutmayacağız, hesap soracağız**” başlıklı bir açıklama yapıldı. Komutanlığın resmi facebook sayfasından yapılan açıklamada “*İşçilerin-emekçilerin-ezilenlerin barış ve kardeşlik özlemine-talebine bir kez daha kan damlatıldı*” denildi.

“*Barış özleminin ve talebinin her dile getirilmesinde faşizmin barbar saldırılarıyla daha büyük bir yıkımla emekçi ellerimiz ve bedenlerimiz paramparça ediliyorsa, sokak ve caddelerimiz kan gölüne çevriliyorsa o zaman devrimci savaşa sarılmaktan başka bir yolumuzun olmadığını artık anlamalıyız*” diyen Rojava Komutanlığı açıklamasını “*Artık anlamalıyız ki barışa dair hiç bir söz ve vaat savaşılmadan gerçekleşemez. Paranın ve zulmün tanrıları*

alaşağı edilmedikçe gökyüzüne kansız bakamayız” dedi.

“*Tarihinde kan ve katliamdan başka hiçbir politikası olmayan faşist TC devleti çok iyi bilir ki, hiç bir katliam ve soykırım bizleri dizüstü çökerterek yaşamaya mahkum edemez*” diyen Rojava Komutanlığı “*Hesabını soracaklarımızın listesine dizilmiş olduğumuz saflarda bir yenisini daha ekledik*” diyerek mücadele çağrısı yaptı.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Ölenlerin sloganı yarım kalmayacak, mücadelesi son olmayacak!

**Faşizm
döktüğü kanda
boğulacak!**

**Biz
kazanacağız,
halk
kazanacak!**

Ankara'da halkımızın özgürlük ve demokrasi mücadelesine karşı yapılan alçakça bir saldırıya daha tanık olduk. "Barış ve Demokrasi" talebiyle tamamen barışçıl bir şekilde özlüm ve taleplerini dile getirmek amacıyla toplanan halkımıza yönelik bu katliamın faili tamamen açıktır. Faşist TC devleti ve onun bugünkü yönetimini üstlenen AKP, bu kanlı katliamın sorumlularıdır! Bilinmelidir ki ortada bulanık, karanlık bir durum bulunmamaktadır, yaşanan katliam süregelen devlet politikasının devamı ve buna eklenen yeni bir halkadır! TC devletinin tarihi halka yönelik katliamlarla doludur ve bu tarih halkımız tarafından da iyi bilinmektedir.

Halka, devrimci ve demokratlara yönelik bu katliamın asıl amacı kuşkusuz ki faşist TC devletine ve onun "saray politikalarına" karşı yükselen tepkilerin bastırılması, başta Kürt ulusu olmak üzere yükselen "barış" talebinin kanla boğulmasıdır! TC devleti, faşist karakterini bir kez daha ispatlamakta ve halkımızın haklı mücadelesine karşı en iyi bildiği şekilde karşılık vermektedir! Katliamdan sonra faşist ağızlardan dökülen "taziye" ve

"kınama" mesajları sadece onların yalan ve ikiyüzlülükle bezeli kişiliklerini ele vermektedir.

T. Kürdistanı'nda akan kan daha kurumamışken, Suruç'ta kaybettiğimiz canlarımız henüz hafızalarımızda tazeyken gerçekleşen bu katliam, bir kez daha göstermektedir ki Faşist TC devleti ve AKP iktidarı köşeye sıkışmıştır. Bunca saldırganlık ve katliamın nedeni budur. Köşeye sıkıştıkça

azgınlaşmakta ve daha fazla saldırganlaşmaktadır.

Devlet sadece Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin yarattığı baskı ile değil öncü sarsıntıları Gezi'de ortaya çıkan halk hareketinin baskısı altında ezilmektedir! Yeni kalkışmalara gücünün yetmeyeceğini bilmekte, daha baskından hareketin öncülerini katliamlarla ezmeye çalışmaktadır. Bu sayede milyonlara verilen mesaj ise "devlete

karşı çıkmayın" olmaktadır!

Saldırı halkımızın barış ve demokrasi mücadelesindedir. O halde buna karşı verilecek cevap bu mücadeleyi yükseltmekten başka bir şey değildir! Her türlü sindirme çabalarına yarattıkları bulanıklıklara karşı verilecek tek cevap mücadele çağrısının daha da yükseltilmesi olacaktır! Eylemden daha öte cevap şansı, eylem sahasından başka bilinçlenme alanı yoktur.

Başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkımızı Ankara'da yapılan katliama karşı sokağa çıkmaya, üretimi durdurmaya, şehitlerine sahip çıkmaya çağırıyoruz! Faşizm bilsin ki; ölenlerin sloganları yarım kalmayacak, mücadeleleri sonlanmayacaktır. Aksine sesimiz daha gür, mücadelemiz daha güçlü olacaktır! Direnmek ve mücadele etmek bize sunulan tek tercihtir ve buna uyulacaktır!

**Kahrolsun Faşist TC Devleti!
Yaşasın Devrimci Dayanışma!
Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!
Şehit Namirin!**

